ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΣ ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΣ

ΑΠΡΙΛΙΟΣ - ΜΑΪΟΣ - ΙΟΥΝΙΟΣ 2020 - Τεύχος 150

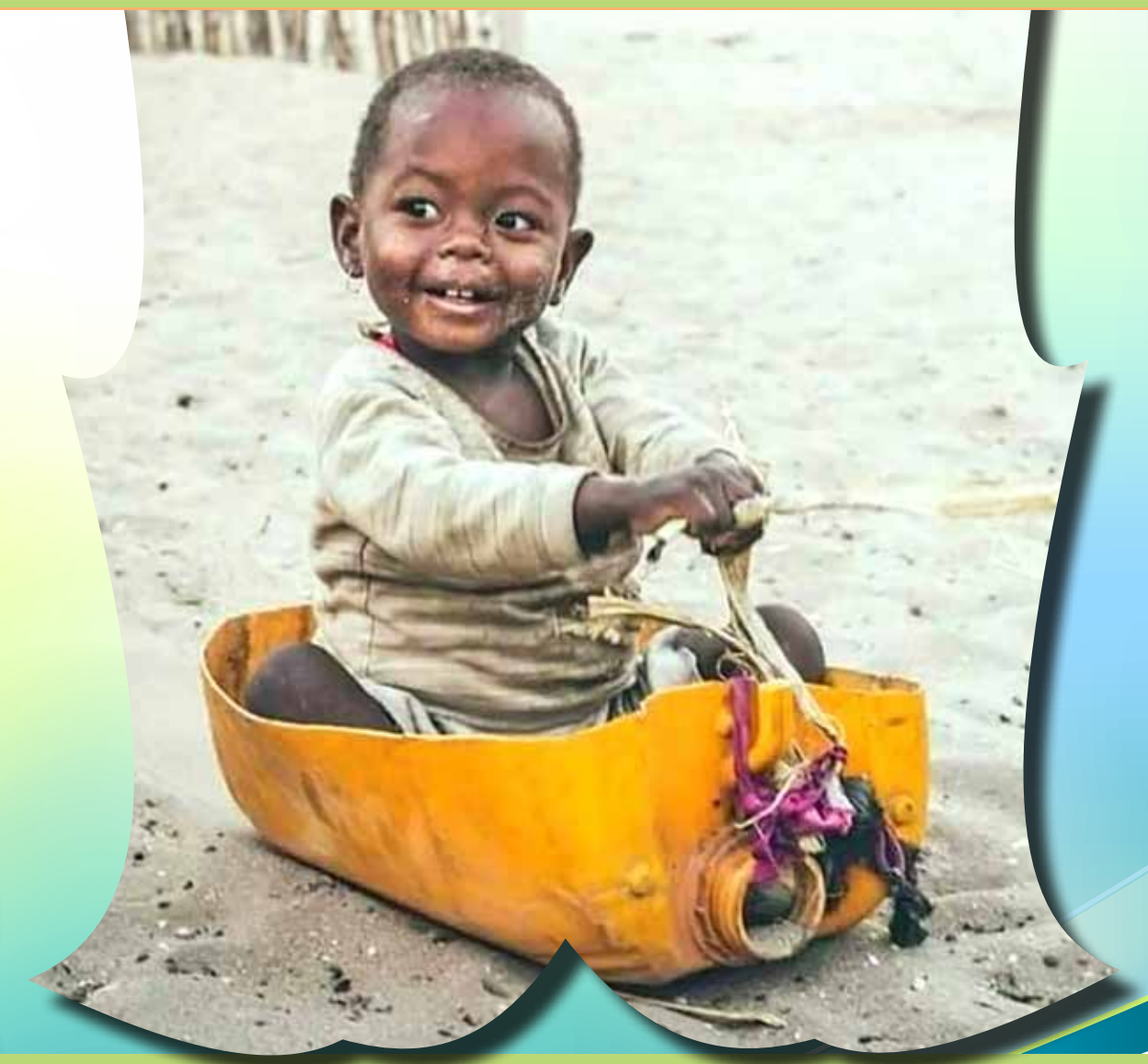

Με την αγάπη μας ας μην αφήσουμε κανένα παιδικό χαμόγελο να σβήσει!

Η ΑΓΙΑ ΣΚΕΠΗ ΠΡΟΣΤΑΤΙΣ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΜΑΣ

Ὁ πνευματικὸς ἱδρυτὴς μας μακαριστὸς Μητροπολίτης Θεσσαλιώτιδος & Φαναριοφερσάλων Κωνσταντῖνος († 24 Μαρτίου 2007)

ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΙΣ ΕΠΙΤΡΟΠΩΝ ΕΠΑΡΧΙΑΣ ΤΟΥ Π.Χ.Ο.Ο.Ι.

- **ΘΗΒΑ:** ὁδός Μητροπολίτου Κων/νου Σακελλαρόπουλου 10, Τ.Κ. 32200
  τηλέφωνα: (22620) - 29304 & 25102 & 29845.
  ὧρες λειτουργίας: 5^{00}-6^{30} μ.μ. κάθε Τρίτη, 10^{00}-12^{00} π.μ. κάθε Τετάρτη, 10^{00}-11^{00} π.μ. κάθε Παρασκευή
- **ΛΙΒΑΔΕΙΑ:** ὁδός Λουκά Νίκαινα 14, Τ.Κ. 32100
  τηλέφωνα: (22610) - 22466, (22610) - 23516
  ὧρες λειτουργίας: 5^{30}-7^{00} μ.μ. καθημερινῶς.
- **ΚΑΤΑΣΚΗΝΩΣΗ «ΑΓΙΑ ΤΑΒΙΘΑ»:** Θερινούς μῆνες εἰς Ἀνάληψιν Ἀραχώβης Τ.Κ. 32004
  τηλέφωνο: 22670 - 31290.
  Ὅλες τίς ὧρες καθημερινῶς.
- **ΙΤΕΑ ΦΩΚΙΔΟΣ:** ὁδός Σκαρίμπα, Τ.Κ. 33200
  τηλέφωνα: (22650) - 34961 & 32703
  ὧρες λειτουργίας: 5^{00} -7^{00} μ.μ. καθημερινῶς ἐκτός Σαββάτου καί Κυριακῆς.
- **ΧΡΙΣΣΟ ΦΩΚΙΔΟΣ:** ὁδός Συνταγματάρχου Ψαρροῦ 100, Τ.Κ. 33055
  τηλέφωνα: (22650) - 82159 & 82008
  ὧρες λειτουργίας: Καθημερινῶς ἐκτός Σαββάτου καί Κυριακῆς.

Φωτογραφία ἐξωφύλλου: Ἀπὸ τὴν Ἱερὰ Μητρόπολη Κανάγκας

ΔΩΡΕΕΣ ΣΥΝΕΡΓΑΤΩΝ ΚΑΙ ΦΙΛΩΝ ΤΗΣ ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΗΣ

Ο ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΣ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΟΣ ΟΜΙΛΟΣ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΗΣ
δέχεται στους εξής Τραπεζικούς λογαριασμούς

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ
IBAN: **GR21 0110 1430 0000 1435 4003 338**

ALPHA BANK
IBAN: **GR890140 47104710 0200 2005 848**

Παρακαλοῦμε ταχυδρομεῖστε τήν ἀπόδειξη τῆς Τραπέζης στόν Ὅμιλό μας, ἤ ἐνημερῶστε μας τηλεφωνικῶς μέ πλήρη στοιχεῖα δωρητοῦ καί ἡμερομηνία κατάθεσης. Ἡ ἀπόδειξη πού θά ἐκδώσουμε μπορεῖ νά χρησιμοποιηθεῖ στή φορολογική σας δήλωση.

Ἡ ἀνωτέρω διαδικασία δέν εἶναι ὑποχρεωτική σέ ὅσους θέλουν νά κρατήσουν ἀνωνυμία.

«ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΣ ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΣ»

Τριμηνιαῖο περιοδικό, ἰδιοκτησία τοῦ
ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΥ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΟΥ ΟΜΙΛΟΥ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΗΣ Σ.Α.

Ὁδός Τρυγόνος 3, (Ἄνω Κυψέλη) 113 64 ΑΘΗΝΑ
τηλ. 210 8626-225, τηλ.-Fax: 210 3003-808,
κιν.: 690 916 0060

ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ:
Μαρίνα Μπέκου, Μαρία Σταυριανοῦ, Αἰκατερίνη Παπακωνσταντίνου

Ἐκδότης - Ὑπεύθυνος κατά νόμο:
Μαρίνα Μπέκου, Ὀρφανίδου 59,
Ἄνω Πατήσια - Ἀθήνα, Τ.Κ. 11142

Ἐκτύπωση: «ΛΥΧΝΙΑ», Υἱοί Θ. Βγόντζα Ο.Ε.
Ἀνδραβίδας 7, Χαμόμυλο Ἀχαρνῶν, 136 71
τηλ.: 210 3410-436, www.lyhnia.com

ΓΙΝΕ ΚΑΙ ΕΣΥ ΣΥΝΕΡΓΑΤΗΣ ΤΗΣ ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΗΣ

ΑΠΟΣΤΕΛΛΕΤΑΙ ΤΙΜΗΣ ΕΝΕΚΕΝ

Ἡ αὔρα τοῦ Παναγίου Πνεύματος

Κατά τήν μεγάλη Δεσποτική ἑορτή τῆς Πεντηκοστῆς ἐτιμήσαμε τήν κάθοδο τοῦ Παναγίου Πνεύματος ἐπί τούς Ἁγίους Μαθητάς καί Ἀποστόλους καί εἰς τήν Ἐκκλησίαν τοῦ Χριστοῦ μας. Γιατί ἡ χθεσινή ἡμέρα εἶναι ἡ Γενέθλιος ἡμέρα τῆς Ἐκκλησίας μας. Καί σήμερα ἡ Ἐκκλησία μας τιμᾶ τό τρίτο πρόσωπο τῆς Ἁγίας Τριάδος, τό Πανάγιο Πνεῦμα, καί μέ τόν τρόπο αὐτό ἀποδίδουμε τήν λατρεία μας εἰς τόν Τριαδικό Θεό, τόν μόνο ἀληθινό Θεό, καί εὐλογοῦμεν τόν Πανάγιο Κύριο καί Θεό μας, πού εὐδόκησε νά γίνουν ὅλα τά ἔργα τῆς Θείας Οἰκονομίας, τῆς ἐνσάρκου Θείας Οἰκονομίας τοῦ Σωτῆρος μας Χριστοῦ, ἡ Θεία Ἐνανθρώπησις, τά Ἅγια Πάθη, ἡ Ἀνάστασις καί ἡ Ἀνάληψις καί στή συνέχεια νά ἐκπληρωθῆ ἡ ὑπόσχεσις πού ἔδωσε στούς Μαθητάς Του, ὅτι δέν θά τούς ἀφήσει ὀρφανούς, ἀλλά θά στείλη τό Πανάγιο Πνεῦμα, τό ὁποῖο θά μένη διά παντός καί θά κυβερνᾶ τήν Ἁγία τοῦ Χριστοῦ Ὀρθόδοξη Καθολική Ἐκκλησία. Ἔτσι, λοιπόν, ἔχουμε τήν ἐκπλήρωσι αὐτῆς τῆς ὑποσχέσεως τοῦ Σωτῆρος μας Ἰησοῦ Χριστοῦ. Τό Πανάγιον Πνεῦμα εἶναι αὐτό, τό ὁποῖο φωτίζει, στηρίζει καί ἁγιάζει τούς πιστούς, ἀλλά καί ὅλον συγκροτεῖ τόν θεσμόν τῆς Ἐκκλησίας. «***Ἱερέας τελειοῖ, ἀγραμμάτους σοφίαν ἐδίδαξεν, ἁλιεῖς θεολόγους ἀνέδειξεν***», μᾶς λέγει ἡ Ἱερή Ὑμνολογία.

Ἔτσι, τό Πανάγιον Πνεῦμα, τό ἐπικαλούμεθα καθημερινῶς –κάθε Ἀκολουθία ἀρχίζει μ' αὐτό τό κλειδί, τό κλειδί εἶναι τό «***Βασιλεῦ Οὐράνιε Παράκλητε τό Πνεῦμα τῆς ἀληθείας***»– καί ζητᾶμε τόν Θεῖο Φωτισμό. Ὅ,τι γίνεται μέσα στόν χῶρο τῆς Ἁγίας μας Ἐκκλησίας συντελεῖται μέ τή Δύναμι καί τή Χάρι τοῦ Παναγίου Πνεύματος. Ἀπό τήν πιό μικρή Ἀκολουθία τοῦ Ἁγιασμοῦ μέχρι τήν προσφορά τῆς Ἀναιμάκτου Θυσίας, τό Μυστήριο τῆς Θείας Εὐχαριστίας καί τῆς Χειροτονίας τῶν Κληρικῶν. Ὅλα, λοιπόν, γίνονται μέ τήν Χάρι τοῦ Παναγίου Πνεύματος καί ὅταν δέν λυποῦμε τό Ἅγιον Πνεῦμα, ὅπως λέγει ἡ Ἁγία Γραφή : «***μή λυπεῖτε τό Πνεῦμα τό Ἅγιον***», (γιατί τό λυποῦμε ὅταν παραβλέπουμε τό Θεῖον

Θέλημα), τό Πανάγιο Πνεῦμα φωτίζει ὥστε νά κάνουμε τό Θέλημα τοῦ Κυρίου, «***τό ἀγαθόν καί εὐάρεστον καί τέλειον***». Καί τό Θέλημα τοῦ Κυρίου εἶναι ἐκπεφρασμένο μέ τά λόγια τοῦ Κυρίου μας, πού καταχωροῦνται στά Ἱερά Εὐαγγέλια, καί γενικώτερα στήν Καινή Διαθήκη. Οἱ Ἅγιοι Ἀπόστολοι μετέφεραν τά μηνύματα τοῦ Χριστοῦ σ' ὅλον τόν κόσμο, ἀφοῦ φωτίσθηκαν μέ τήν Χάρι τοῦ Παναγίου Πνεύματος, ἐνῶ ἦσαν δειλοί καί ἄτολμοι προηγουμένως. Καί «***θάρσος ἔλαβον οἱ πρῴην δειλιῶντες***», λέγει ἡ Ἱερά Ὑμνολογία. Ὅταν ἔλαβαν τό Πανάγιον Πνεῦμα καί οἱονεί ἐχειροτονήθησαν ἀπό τό Πανάγιο Πνεῦμα ξεχύθηκαν σ' ὅλο τόν κόσμο «***ὡς λέοντες πῦρ πνέοντες***» γιά νά φέρουν παντοῦ τό Εὐαγγελικό Μήνυμα τοῦ Σωτῆρος μας Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Ἐφαρμόζουμε τίς Θεῖες Ἐντολές καί ὅσα ἔγιναν καί γίνονται στήν Ἁγία μας Ἐκκλησία μέ τόν φωτισμό τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Εἶπε ὁ Χριστός στούς ἁγίους Μαθητάς Του: ἐγώ σᾶς εἶπα αὐτά πού σᾶς ἐδίδαξα καί θά ἔλθη τό Πανάγιον Πνεῦμα, τό ὁποῖον «***θά ὑπομνήσῃ ὑμῖν πάντα***», ὅλα θά σᾶς τά ὑπενθυμίση γιά νά μπορεῖτε ἔτσι νά τά ξαναζωντανέψετε στή μνήμη σας καί στήν καρδιά σας καί νά μεταδώσετε ἀτόφια τήν Θεία ἀλήθεια, τήν σῴζουσα, σέ ὅλον τόν κόσμο. Ὅταν, λοιπόν, αὐτό γίνεται καί ἐφαρμόζονται τά θεῖα λόγια τοῦ Κυρίου μας, πού μετέφεραν οἱ Ἅγιοι Ἀπόστολοι καί παρέλαβον οἱ Ἅγιοι Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας μας καί τά ἐκωδικοποίησαν στίς Οἰκουμενικές Συνόδους σέ Ὅρους θεολογικούς, Δογματικούς Ὅρους

καί σέ Ἱερούς Κανόνες, τότε ἔχουμε ζῶσαν καί ἐνεργῆ τήν Ἀποστολική καί Πατερική Παράδοσι.

Ἐφ' ὅσον αὐτά τά διαφυλάσσουμε ὡς κόρην ὀφθαλμοῦ, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, τότε τό Πνεῦμα τό Ἅγιον χαίρει καί ἀγάλλεται, δέν λυπεῖται. Καί τό Πνεῦμα τό Ἅγιον εἶναι αὐτό, τό ὁποῖον ἀρδεύει τίς καρδιές μας, ἀλλά καί τήν Ἁγία μας Ἐκκλησία τήν ζωογονεῖ μέ τήν παρουσία Του καί τότε ἡ ὀντότητα τῆς Ἐκκλησίας μας στόν κόσμο εἶναι ζῶσα καί ἐνεργός. Ἐννοοῦμε ὡς ἄνθρωποι, οἱ ὁποῖοι διακονοῦμε εἰς τήν Ἐκκλησία, τότε λογιζόμαστε ζωντανοί κατά Θεόν, ὅταν ἔχουμε τό Πανάγιον Πνεῦμα, τό ὁποῖον μᾶς φωτίζει, μᾶς στηρίζει καί μᾶς ἁγιάζει. Κι ὅταν πειθαρχοῦμε σ' αὐτά, τά ὁποῖα λέγει τό Πανάγιον Πνεῦμα τότε διώχνουμε τούς λύκους, τούς νοητούς λύκους, τούς αἱρετικούς, οἱ ὁποῖοι μέ τήν αἵρεσι, τήν κακοδοξία καί τήν πλάνη νοθεύουν τήν πίστι, πού μᾶς παρέδωσε ὁ Χριστός μας διά τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων, τῶν Ἁγίων Πατέρων καί τῶν Οἰκουμενικῶν καί Τοπικῶν Συνόδων. Ὅταν, λοιπόν, ἀπολακτίζουμε τήν αἵρεσι, τήν πλάνη καί τίς ἑτεροδιδασκαλίες, τότε εἴμεθα σύμφωνοι μέ τό Θέλημα τοῦ Θεοῦ καί ἀσφαλισμένοι κατά Χριστόν.

Ἡ Ἐκκλησία μας εἶναι Οἰκουμενική, δηλαδή ἐκτείνεται ἀπό περάτων ἕως περάτων τῆς Οἰκουμένης. Εἶναι ἡ Μία Ἁγία Καθολική καί Ἀποστολική Ἐκκλησία καί, ὅταν φυλάσσει τόν ἀνεκτίμητο θησαυρό τῆς Ὀρθοδόξου Χριστιανικῆς Πίστεως, εἶναι ὁ θεματοφύλακας τῆς Ὀρθοδόξου Παραδόσεως καί Κληρονομίας μας καί τότε ἔχουμε ἀσφάλεια, πνευματική ἀσφάλεια καί ψυχική ἀνάπαυσι.

Ἀλλά, βλέπει κανείς στόν περασμένο αἰῶνα καί στίς μέρες μας νά προσπαθοῦν κάποιοι ἄνθρωποι, ἀνώτεροι Κληρικοί καί λαϊκοί, οἱ ὁποῖοι δέν εἶναι ριζωμένοι στήν Πίστι καί στήν Ὀρθόδοξη Παράδοσι νά κάνουν μία ἄλλη κίνησι, τήν οἰκουμενιστική. Ὄχι Οἰκουμενική, ἀλλά οἰκουμενιστική. Τήν παναίρεσι τοῦ Οἰκουμενισμοῦ θεραπεύουν οἱ ἄνθρωποι αὐτοί, ἀλλά ὁ Οἰκουμενισμός δέν ἔχει ὅρια. Θέλει ὅλοι νά ἀποτελοῦν τήν Ἐκκλησία, ὅλες οἱ αἱρέσεις, οἱ πλάνες, οἱ αἱρετικές ὁμολογίες, οἱ θρησκεῖες, ὅλες μαζί σάν ἕνα συμπίλημα νά ἀποτελοῦν τήν Ἐκκλησία, ἀλλά αὐτό δέν γίνεται, εἶναι τερατῶδες καί αὐτόχρημα ἐγκληματικό. Γιατί ἡ Ἐκκλησία μας ἔχει τά ὅριά της, τά πνευματικά ὅρια, πού τά ἔχουν καθορίσει ὁ Χριστός, οἱ Ἅγιοι Ἀπόστολοι, οἱ Ἅγιοι Πατέρες καί ἑπομένως δέν μπορεῖ νά ἀναμιγνύεται στήν Ὀρθόδοξη Δογματική διδασκαλία ἡ αἵρεσις, ἡ κακοδοξία, ἡ πλάνη καί ὅλα αὐτά τά ὁποῖα παρεισφρύουν καί νά νομίζουν ὅτι ἔχουν κάποια σχέσι μέ τήν Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ. Δέν εἶναι ἕνα μωσαϊκό, ὅπως τό φαντάζονται οἱ οἰκουμενιστές. Ὅλα μαζί τά προσαρμόζουν, δυστυχῶς, βάζοντας μαζί ὅλες τίς αἱρετικές ὁμολογίες, τίς πλάνες καί τίς κακοδοξίες, οἱ ὁποῖες ταλαιπωροῦν τήν Ἐκκλησία μας, καί νομίζουν ὅτι αὐτή εἶναι ἡ Ἐκκλησία. Δέν εἶναι ὅμως αὐτό ἡ Ἁγία μας Ἐκκλησία. Ἡ Ἐκκλησία εἶναι ἐκείνη, ἡ ὁποία διαφυλάσσει τήν Ὀρθοδοξία, τήν Ὀρθοπραξία, τήν πίστι μας ἀνόθευτη καί ἀγωνίζεται κατά τῶν αἱρέσεων. Τό σύνθημα δῆθεν τῆς ἀγάπης, τῆς καλουμένης ἀγαπολογίας, αὐτό εἶναι κάτι τό ὁποῖο εἶναι πολύ ἐπικίνδυνο. Λέγει ἡ Ἁγία Γραφή, ὁ Ἀπόστολος Παῦλος τό τονίζει «***ἀληθεύοντες ἐν ἀγάπῃ***». Ἡ ἀγάπη μέ τήν ἀλήθεια μαζί. Χωρίς τήν ἀλήθεια ἡ ἀγάπη εἶναι κάλπικη, δέν ἔχει καμμία ἀξία καί τά ἰσοπεδώνει ὅλα.

Γι' αὐτό λοιπόν, μέ τήν Χάρι καί τόν φωτισμό τοῦ Ἁγίου Πνεύματος νά ἔχουμε μέν τήν ἀγάπη πού εἶναι ἡ πρώτη καί κύρια ἐντολή τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἀλλά ταυτόχρονα καί τήν ἀλήθεια. Καί τότε εἴμεθα ἀσφαλισμένοι μέσα στήν Ἁγία Κιβωτό, πού λέγεται Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ. Καί τότε ἔχουμε τίς προϋποθέσεις τῆς σωτηρίας καί τοῦ ἁγιασμοῦ.

Ἡ Χάρις καί ἡ Δύναμις τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ μέ τόν φωτισμό τοῦ Παναγίου Πνεύματος νά μᾶς ὁδηγῆ πάντοτε εἰς τήν σώζουσαν ἀλήθειαν τοῦ Χριστοῦ μας καί πάντοτε νά εἴμεθα περιθριγκωμένοι καί περιφρουρούμενοι μέσα στήν Ἁγία Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ, στήν Ἁγία αὐτή Μάνδρα, ἡ ὁποία εἶναι ἡ Κιβωτός τῆς σωτηρίας μας καί τοῦ ἁγιασμοῦ μας.

† Ὁ Κυθήρων & Ἀντικυθήρων Σεραφείμ

ΑΦΡΙΚΗ ΚΑΙ ΚΟΡΟΝΟΪΟΣ

20/04/2020

Οι ειδικοί κρούουν τον κώδωνα του κινδύνου προειδοποιώντας ότι ο κορονοϊός μπορεί να καταστρέψει τις χώρες χωρίς εξοπλισμό και υποδομές υγείας.

Τα κρούσματα του κορονοϊού ξεπέρασαν τα 2,4 εκατομμύρια και οι χώρες ανά τον κόσμο αγωνίζονται για να εξασφαλίσουν ιατρικό εξοπλισμό, καθώς η πανδημία αυξάνει με πρωτοφανή τρόπο τη ζήτηση.

Μια περιοχή που βρίσκεται υπό στενή παρακολούθηση είναι η Αφρική, στην οποία έχουν σημειωθεί περισσότερα από 12.400 κρούσματα μετά το πρώτο επιβεβαιωμένο στην Αίγυπτο στις 14 Φεβρουαρίου, σύμφωνα με τον Παγκόσμιο Οργανισμό Υγείας.

Ο Dr Ματσιντίσο Μοέτι, περιφερειακός διευθυντής Αφρικής του ΠΟΥ, δήλωσε ότι ο ιός όχι μόνο μπορεί να προκαλέσει χιλιάδες θανάτους, αλλά να επιφέρει οικονομικές και κοινωνικές καταστροφές. **Τα στοιχεία του ΠΟΥ κάνουν λόγο για λιγότερους από 2.000 λειτουργικούς αναπνευστήρες σε 41 αφρικανικές χώρες, ενώ οι διαθέσιμες κλίνες ΜΕΘ είναι λιγότερες από 5.000. Αυτό σημαίνει πέντε κλίνες ανά 1 εκατομμύριο άτομα, την ώρα που στην Ευρώπη αντιστοιχούν 4.000 κρεβάτια σε 1 εκατομμύριο άτομα.**

Οι ειδικοί κρούουν τον κώδωνα του κινδύνου προειδοποιώντας ότι ο κορονοϊός μπορεί να καταστρέψει τις χώρες χωρίς εξοπλισμό και υποδομές υγείας. Το Νότιο Σουδάν, για παράδειγμα, διαθέτει μόλις τέσσερις

αναπνευστήρες και 24 κρεβάτια ΜΕΘ για έναν πληθυσμό 12 εκατομμυρίων ανθρώπων, σύμφωνα με στοιχεία της Διεθνούς Επιτροπής Διάσωσης (IRC). Αυτό σημαίνει ένας αναπνευστήρας για κάθε τρία εκατομμύρια άτομα. Η Σιέρα Λεόνε 13 και η Κεντροαφρικανική Δημοκρατία 3. Στη Λατινική Αμερική η Βενεζουέλα διαθέτει 84 κρεβάτια ΜΕΘ για πληθυσμό 32 εκατομμυρίων με το 90% των νοσοκομείων να αντιμετωπίζουν ελλείψεις σύμφωνα με ΜΚΟ.

Παρότι ο ιός έφτασε αργά στην ήπειρο, σε σχέση με άλλα μέρη του κόσμου, ο αριθμός των λοιμώξεων αυξήθηκε εκθετικά τις τελευταίες εβδομάδες και ο κορονοϊός συνεχίζει να εξαπλώνεται, σύμφωνα με τον ΠΟΥ. Ωστόσο, **οι ειδικοί αδυνατούν να προβλέψουν πώς θα συμπεριφερθεί ο ιός στην Αφρική**.

Όπως αναφέρει το CNN τα κρούσματα στην Αφρική είναι σχετικά χαμηλά, αλλά ο υψηλός επιπολασμός της φυματίωσης, του HIV, της ελονοσίας και του διαβήτη προκαλεί ανησυχία.

Πηγή: https://www.huffingtonpost.gr/

Η ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΑΦΡΙΚΗΣ ΣΤΗΝ ΠΑΝΔΗΜΙΑ ΤΟΥ ΚΟΡΟΝΟΪΟΥ

Τον περασμένο Μάιο το Διεθνές Πρακτορείο Εκκλησιαστικών Ειδήσεων «ΟΡΘΟΔΟΞΙΑ» δημοσιοποίησε μια σειρά συνεντεύξεων σχετικών με την Ιεραποστολή στην Αφρική, με αφορμή την επικαιρότητα για την πανδημία του κορονοϊού. Η εξαίρετη δημοσιογράφος Μαρία Γιαχνάκη μίλησε με Ιεράρχες της Αφρικανικής Ηπείρου για τις εμπειρίες και τα διδάγματα που αποκόμισαν.

Παραθέτουμε παρακάτω τα σημαντικότερα σημεία που ανέφεραν οι κατά τόπους Μητροπολίτες, όπως έζησαν την πανδημία δίπλα στο ποίμνιό τους και τα μέτρα που ελήφθησαν στις ποιμαντικές τους περιοχές.

1) Συνέντευξη Μητροπολίτη Γέροντος Ναϊρόμπι κ. Μακαρίου, στη δημοσιογράφο Μαρία Γιαχνάκη

Η Ορθόδοξη Ιεραποστολή πασχίζει να απαλύνει τον πόνο και να πλάσει τους αυριανούς πολίτες της Αφρικανικής Ηπείρου μέσα από τη ζωή της Εκκλησίας

Σεβασμιώτατε, θα αναρωτιόταν κανείς και θα θέλαμε πολύ να μας το πείτε αυτό, υπάρχει μία διαφορετικότητα στο πάθος που επιδεικνύει το ποίμνιο εκεί στην Αφρική για τις Ιερές Ακολουθίες και τα Ιερά Μυστήρια, όπως είναι η Θεία Κοινωνία, απ' ότι, ας πούμε, στις υπόλοιπες χώρες; Τι πιστεύετε; Πώς το βιώνετε;

Οπωσδήποτε, οι συνθήκες εδώ, διαφέρουν. Εδώ κάνουμε τις ακολουθίες σε περιοχές που δεν υπάρχουν ακόμα Ναοί. Οι ακολουθίες γίνονται κάτω από ένα δένδρο ή οι ακολουθίες γίνονται μέσα σε μία χορτοκαλύβη ή μέσα σε μία καλύβη που είναι καμωμένη από λάσπη ή από τσίγκους, οπότε υπάρχει αυτή η διαφοροποίηση που οπωσδήποτε δημιουργεί μέσα μας ακόμη περισσότερο το αίσθημα, ακριβώς, της παρουσίας του Θεού. Μπορεί να μην έχωμεν τις πολυτέλειες που έχουμε στους δικούς μας τους Ναούς, μπορεί να μην έχωμεν, πολυτελέστατους Ναούς και ευκολίες, το πιο βασικό είναι το τι γίνεται σε εμάς, έστω και αν εμείς τελούμε την Θεία Ευχαριστία κάτω από

ένα δένδρο, εκείνο το Μυστήριο της ζωής, που είναι το Μυστήριο της Θείας Ευχαριστίας, το Σώμα και το Αίμα Κυρίου μεταβάλλονται και γίνονται πραγματικά ένα μαζί μας· εμείς που τα δοκιμάζουμε και τα απολαμβάνουμε και τρεφόμαστε από το Αίμα και το Σώμα του Κυρίου και φυσικά οι άνθρωποι αυτοί των φυλών που νοσταλγούν ακριβώς να ενωθούν με τον Θεό.

Αυτήν την εποχή, λόγω της πανδημίας με τον κορονοϊό, πώς συμπεριφερθήκατε; Τι εντολές είχατε από την κυβέρνηση; Συνεχίσατε κανονικά τις ιερές ακολουθίες;

Όπως και σε όλες τις χώρες έτσι και εδώ η κυβέρνηση έβαλε κανονισμούς και νόμους. Επέβαλε «εγκλεισμό», από τις 7 το βράδυ μέχρι τις 5 το πρωί οι άνθρωποι να είναι στα σπίτια τους. Την ημέρα εντάξει κυκλοφορούμε, αλλά δεν μπορούμε να βγούμε από διάφορες περιοχές, όπως εμείς τώρα είμαστε εγκλωβισμένοι στη Ναϊρόμπι. Είμαστε εδώ στη Ναϊρόμπι. Εκάναμε όλες μας τις Ακολουθίες εδώ στο παρεκκλήσιο της Πατριαρχικής σχολής που είμαι, μαζί με τους ιερείς και τους διάκους μας εδώ που έχουμε. Κάναμε τις Ακολουθίες όλες της Αγίας Εβδομάδος και χθες, που ήταν Κυριακή, λειτουργήσαμε βέβαια κανονικά. Και οι ιερείς μας σε μερικές ενορίες τελούν οπωσδήποτε την ακολουθία στους Ναούς ή, άλλοι που είναι δύσκολο, τελούν τις Ακολουθίες στα σπίτια τους και έτσι, οπωσδήποτε, είμαι βέβαιος θα φαντάζεστε πως γίνεται το θέμα της Θείας Ευχαριστίας. Δεν υπάρχει καμία απολύτως αλλαγή και δεν πέρασε καν από την σκέψη μας, από τον νου μας, τέλος πάντων , ότι υπάρχει κίνδυνος να πιάσουμε την πανδημία αυτή της corona virus.

Εσείς εκεί είστε 43 χρόνια στην Ιεραποστολή;

Ναι.

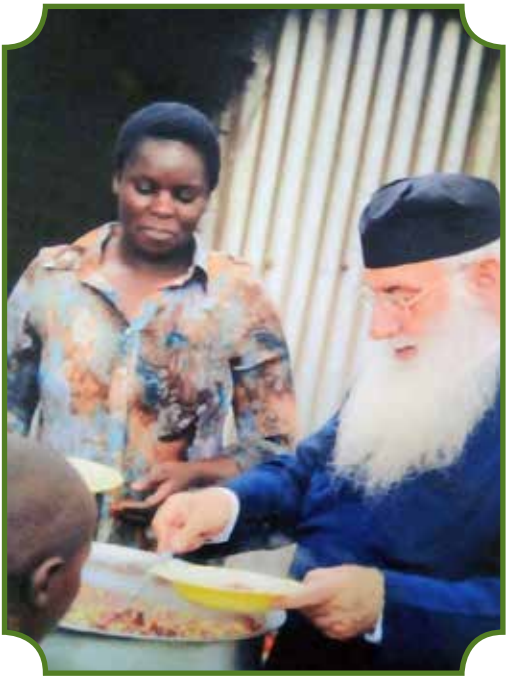

Ο Σεβασμιώτατος και οι συνοδοιπόροι του στο ιεραποστολικό έργο ταξιδεύουν από χωριό σε χωριό και από φυλή σε φυλή για να προσφέρουν τροφή στους πεινασμένους Κενυάτες

Φαντάζομαι ότι έχετε αντιμετωπίσει περιστατικά με επικίνδυνα –θα λέγαμε– μεταδιδόμενα νοσήματα;

Ναι, τα πρώτα 10 χρόνια της εδώ παραμονής μου ήμουν λαϊκός. Ήμουν ένας λαϊκός άνθρωπος, δάσκαλος, κατηχητής, ιεροκήρυκας και εκοινωνούσα όλα αυτά τα χρόνια από το Άγιον Ποτήριον, αφού πρώτα κοινωνούσε όλος ο άλλος κόσμος. Επήγαινα εγώ τελευταίος να κοινωνήσω πάντα. Έτσι έκανα. Και ενώ, οπωσδήποτε υπάρχουν πολλές ασθένειες, μεταδοτικές ασθένειες, λοιμώξεις, δεν μπορώ να σας περιγράψω δηλαδή και πόσοι άνθρωποι σε αυτές τις πρωτόγονες πε-

ριοχές, που σας ανέφερα προηγουμένως, πως ζουν αυτοί οι άνθρωποι και πόσα μικρόβια έχουν αυτοί οι άνθρωποι! Ως λαϊκός που κοινωνούσα τελευταίος από το ίδιο Άγιον Ποτήριον, αφού πρώτα πέρασαν όλοι οι άλλοι μπροστά μου, 100, 200, 300, 400, όσοι και να ήταν και οτιδήποτε άφησαν μέσα στο Άγιο Ποτήριο, εγώ ήμουν ο τελευταίος και Δόξα τω Θεώ δεν έπαθα τίποτε! Μετά όταν χειροτονήθηκα και έγινα επίσκοπος και είχα αυτήν την ευλογία να τελώ τη Θεία Ευχαριστία στις περιοχές αυτές, δεν σας αποκρύπτω ότι σαν καθηγητής της Τελετουργικής, εδώ στο Πατριαρχικό μας σεμινάριο, δίδασκα στους μαθητές

Η κρατική τηλεόραση και αρκετά κανάλια της Αφρικής αναφέρουν σε εκτεταμένα ρεπορτάζ τους ότι η Ορθόδοξη Εκκλησία μέσω του Μητροπολίτη Ναϊρόμπι προσφέρει ζωή στους Κενυάτες

μας πως γίνεται η κατάλυση. Αφού κοινωνούσαν όλοι, ήθελα πάντοτε να κάνω την κατάλυση εγώ προσωπικά και σας διαβεβαιώ ότι μέσα στο Άγιο Ποτήριο, επειδή εβρισκόμαστε σε περιοχές όπου υπάρχουν πολλά μικρόβια και πάρα πολλά έντομα έπεφταν μέσα στο Δισκοπότηρο, έπαιρνα το Δισκοπότηρο και έκανα την κατάλυση. Ότι υπήρχε μέσα στο Δισκοπότηρο το έπινα και ιδού εβρίσκομαι εν ζωή! Έπαθα τίποτε; Έγινε καμιά μετάδοση από όλες αυτές τις ασθένειες; Και οι ασθένειες σας διαβεβαιώ είναι πάρα πολλές! Οι μεταδοτικές ασθένειες που έχουν οι άνθρωποι είναι πολλές και είναι συνεχείς και δεν μπορούμε να τις αποφύγουμε. Αλλά Δόξα τω Θεώ. Δεν έπαθα τίποτα! Και τώρα από αυτόν τον λεγόμενο ιό, που λέγεται corona-virus, θα μεταδοθεί οποιαδήποτε ασθένεια; Προς Θεού! Αδικούμε πραγματικά τον ίδιο τον Θεό μας και την ιστορία της Εκκλησίας μας. Πρέπει να είμαστε πάρα πολύ προσεκτικοί και να προσέχουμε τι λέμε και τι πιστεύουμε! Ο Θεός είναι εκεί, μέσα στο Άγιο Ποτήριο το Σώμα και Αίμα του Κυρίου και κανένας δεν μπορεί να μας βλάψει! Αυτό είναι που αισθάνομαι.

Το γεγονός ότι στην Ελλάδα, όμως, εν αντιθέσει με αυτά που μου λέτε τώρα εσείς, έχει δημιουργηθεί όλος αυτός ο σάλος εναντίον της Θείας Κοινωνίας, σας έχει προκαλέσει κάποια, έτσι, συναισθήματα μέσα σας; Το «είναι» σας αντιδρά σε αυτό;

Οπωσδήποτε, αυτός ο σάλος και παρακολουθώ, δυστυχώς στα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης δηλώσεις και διάφορες εκθέσεις και παρατηρήσεις που γίνονται από διάφορους, από δικούς μας και μη και αυτό σας λέω είναι βλασφημία και ύβρις στο όνομα του Θεού. Για σκεφτείτε, ας πούμε, να πω εδώ στους ανθρώπους μας ότι μπορεί να μεταδοθεί οποιαδήποτε ασθένεια, όχι μόνον αυτή που είναι η

πανδημία η σημερινή αλλά οποιαδήποτε. Σε καμία περίπτωση! Είναι αδιανόητο! Αφού είναι το Σώμα και Αίμα Κυρίου και έχουμε αυτήν την προσωπική μαρτυρία! Τώρα μετά από δύο χιλιάδες χρόνια ερχόμαστε εμείς να πούμε στον Κύριό μας που είπε «Λάβετε φάγετε, τοῦτο μου ἐστι τό Σῶμα... Πίετε ἐξ αὐτοῦ πάντες· τοῦτο γάρ ἐστί τό Αἷμα μου...» (Ματθ. κστ΄ 26-28) είναι τα λόγια του Θεού. Τα είπε ο Ίδιος ο Θεός, γι' αυτό και όλα αυτά τα χρόνια η ιστορία της Εκκλησίας μας το έχει αποδείξει! Με θαύματα!

Έτσι όπως είδατε και εσείς, μετά από 2020 χρόνια, ξαφνικά, κάποιοι αμφισβητούν το Μυστήριο της Θείας Ευχαριστίας για πρώτη φορά, ενδεχομένως, στα χρόνια τα δικά μας τουλάχιστον, χρειάζεται να κλείσουν οι εκκλησίες, όταν βλέπουμε ότι στη Αφρική τα πράγματα είναι τελείως διαφορετικά και σας ακούμε, έτσι, και με τι σθένος η φωνή σας μιλάει γι' αυτό!

Μα εδώ που ζούμε πως θα πείσουμε τους ανθρώπους ότι όντως αυτό είναι το Σώμα και το Αίμα του Κυρίου; Αφού είναι! Αυτή είναι η πραγματικότητα! Είναι ένα μεγαλειώδες μυστήριο, το οποίο είναι ευλογία! Και είναι αυτό που μας έλεγαν και μας λέγουν οι σύγχρονοι άγιοι Πατέρες της Εκκλησίας μας «είναι το φάρμακον Αθανασίας, είναι αυτό το οποίο μας δίνει την ζωή!», γι' αυτό και κινούμαστε, γι' αυτό και υπάρχουμε, γι' αυτό και γίνονται όλα αυτά τα οποία γίνονται μπροστά στα μάτια μας! Είναι ένα θαύμα! Θα σας αναφέρω, με την ευκαιρία αυτή, και το θέμα του Αγιασμού. Αυτήν την στιγμή που σας μιλώ έχω εδώ στην Μητρόπολή μου, και το χρησιμοποιούμε βέβαια, το νερό, το Άγιο, το Αγίασμα της πρώτης τελετής που έγινε εδώ στην Πατριαρχική σχολή το 1981 και είναι ακόμα σαν να είναι ένα φρέσκο νερό, έτσι όπως είναι το Αγίασμα. Και το πίνουμε! Είναι ποτέ δυνατόν, όλα αυτά τα χρόνια να μην υπάρχει οποιαδήποτε, ας πούμε, παραποίηση του νερού και να μην είναι ο Αγιασμός τον οποίο εμείς πιστεύουμε; Είναι αυτό το θαύμα το οποίο γίνεται χειροπιαστό μπροστά στα μάτια μας! Επίσης, να σας αναφέρω, όταν πήγα στην Μητρόπολη Ζιμπάμπουε και μου είπε ο ιερέας του Ναού εκεί –του Καθεδρικού Ναού– ήταν Μεγάλη Πέμπτη και έπρεπε να κάνουμε ξανά το Σώμα και Αίμα του Κυρίου, αυτό το οποίο φυλάμε, τον Αμνό, για τον επόμενο χρόνο, για περιπτώσεις ανάγκης, ασθένειας και τα λοιπά. Και όταν άνοιξα το Αρτοφόριο για να βγάλω τον άρτο, του περασμένου χρόνου (όπως νόμιζα εγώ) μου λέει ο ιερέας: «Σεβασμιώτατε, αυτός ο Αμνός είναι από την εποχή του πρώτου Μητροπολίτη!» και ήταν φρέσκος, σας διαβεβαιώ, φρέσκος σαν

Τα αφρικανικά ΜΜΕ μιλούν για το θαύμα και οι πεινασμένοι της Αφρικής «ζουν» το νόημα του Ευαγγελίου

να ήταν καμωμένος εκείνη την ημέρα! Τι άλλο θέλουμε δηλαδή; Δεν είναι αυτό ένα θαύμα το οποίο πραγματικά μας διδάσκει ότι όντως είναι το Σώμα και το Αίμα του Κυρίου και τίποτε δεν μπορεί να το καταστρέψει; Τίποτε δεν μπορεί να το αλλάξει;

Αυτά είναι τα θαύματα της πίστεώς μας και πραγματικά θα ήθελα πολύ, επειδή εσείς έχετε αρκετές εμπειρίες από τον Άγιο Σωφρόνιο του Έσσεξ, θα ήθελα να μου πείτε, πως θα στεκόταν ο Άγιος Σωφρόνιος μπροστά σε αυτήν την πρόκληση της εποχής και τον διωγμό του Ιερού Μυστηρίου της Θείας Κοινωνίας;

Ο Μητροπολίτης κ. Μακάριος εξηγεί ότι στην Αφρική υπηρετούμε το πρόσωπο του Θεού κάτω από αντίξοες συνθήκες

Μάλιστα, ο Πατήρ Σωφρόνιος, ήταν ο άνθρωπος ο παγκόσμιος· ήταν ο άνθρωπος ο οικουμενικός. Ο πατήρ Σωφρόνιος, όπως ξέρετε, έχει μείνει στην ιστορία ως ο φορέας της Ορθόδοξης Παράδοσης και πνευματικότητας, είναι χαρισματούχος, είναι ο Θεολόγος του 20ού αιώνα. Κι' αυτό επειδή είχε, ακριβώς, στον νου του τον κάθε άνθρωπο και αγκάλιαζε την κάθε μορφή ανθρώπου και την παραδεχόταν, γι' αυτό και το μήνυμά του ήταν οικουμενικό. Γι' αυτό έμεινε στην ιστορία σαν μία οσιακή μορφή με σπάνια πνευματικότητα που φώτιζε όλους αυτούς οι οποίοι άκουγαν και ακολουθούσαν τις συνταγές του. Γιατί, εμείς, βρισκόμαστε πολλές φορές σε μία κατάσταση απελπισίας. Δεν ξέρουμε τι μας γίνεται, τι γίνεται γύρω μας. Δεν έχωμεν αυτήν την χάρη την οποία είχε εκείνος αλλά, προσπαθούσε πάντοτε με την δική του την σοφία. Ήταν ένας, θα έλεγα, προφήτης, γιατί πολλά πράγματα τα οποία συνέβησαν στην ζωή μας έγιναν με τέτοιο τρόπο, ώστε να παραδεχτούμε ότι πραγματικά η πνευματική εμβέλεια αυτού του ανθρώπου και η παρακαταθήκη του, μέσω βέβαια του Αγίου και πατρός του και πνευματικού του πατέρα, του Αγίου Σιλουανού, ο οποίος έλεγε: «κράτει τόν νοῦ σου εἰς τὸν Ἅδη καὶ μὴ ἀπελπίζου» και είναι ένα σύνθημα, ένα ρητό το οποίο πραγματικά μας εστερέωσε και μας στήριξε όλα αυτά τα χρόνια. Αυτό, αν το εμβαθύνει κάποιος, πιστεύω ότι λύνει όλα τα προβλήματα που μας απασχολούν σήμερα με την Θεία Ευχαριστία!

Επιμέλεια απομαγνητοφώνησης:
Ανδρονίκη Μαυρίδη

Μπορείτε να ακούσετε ολόκληρη την τηλεφωνική συνέντευξη του Ιεραποστόλου Μητροπολίτη Ναϊρόμπι κ. Μακαρίου στο: https://www.orthodoxianewsagency.gr/sinenteykseis/mitr-nairompi-makarios

2) Συνέντευξη Μητροπολίτη Καμερούν κ. Γρηγορίου: «Η πίστη μας δεν μπαίνει στο μικροσκόπιο»

Το Καμερούν είναι μια χώρα της Αφρικής που η έκτασή της είναι τουλάχιστον τέσσερις φορές σαν την Ελλάδα. Ο Μητροπολίτης Καμερούν κ. Γρηγόριος διακονεί την Ορθοδοξία και ποιμαίνει την χώρα από το 2004.

Όταν ξέσπασε η πανδημία, ο Μητροπολίτης βρισκόταν στην βάση της Μητρόπολης στο Γιαουντέ, από όπου έδωσε και την τηλεφωνική συνέντευξη. Αναφέρθηκε αρχικά ως πληροφορία ότι στις 18 Μαρτίου έκλεισαν τα σύνορα της χώρας του Καμερούν και δεν επιτρεπόταν ούτε είσοδος ούτε έξοδος από αυτή. Δυστυχώς όμως, μέσα σε μία πτήση επαναπατρισμού κάποιων Καμερουνέζων από την Γαλλία βρέθηκαν 12 κρούσματα και έτσι μπήκε κι αυτή η χώρα στον χορό της πανδημίας και λήφθηκαν μέτρα προφύλαξης παρόμοια, με αυτά που ίσχυαν στις άλλες χώρες βάση διεθνούς πρωτοκόλλου.

Όμως **οι συνθήκες στο Καμερούν δεν επέτρεπαν την απόλυτη εφαρμογή των μέτρων για πάρα πολλούς λόγους**, όπως εξηγεί ο Σεβασμιότατος. Στη χώρα υπάρχει έντονο το φαινόμενο της αστυφιλίας, καθώς χιλιάδες άνθρωποι έρχονται συνεχώς από τα χωριά στις μεγαλουπόλεις για μια καλύτερη τύχη και να βρουν δουλειά. Αυτοί οι άνθρωποι το μεγαλύτερο μέρος της ζωής τους ζουν στο δρόμο και έχουν άτυπες εργασίες. Μπορεί να πουλούν μικροπράγματα στο δρόμο ή να είναι περιοδεύοντες πωλητές διαφόρων ειδών. Αυτοί –μαζί με συγχωριανούς τους– νοικιάζουν ένα δωμάτιο για να κοιμούνται και μπορεί να είναι 10-15 άτομα μέσα σε ένα τέτοιο δωμάτιο, άρα **δεν ευνοούνται οι συνθήκες του εγκλεισμού της καραντίνας**. Δεν μπορούν να εφαρμοστούν, διότι είναι χιλιάδες αυτός ο κόσμος και όχι μερικά άτομα για να τα πάρουμε να τα βάλουμε σε ένα στάδιο ή σε ένα γήπεδο ή κάπου αλλού. Έκλεισαν τα σχολεία, οι εκκλησίες και τα τζαμιά. Οι ακολουθίες τις καθημερινές επιτρέπονταν για μέχρι 50 άτομα, ενώ απαγορεύτηκαν οι Κυριακάτικες Θείες Λειτουργίες. Αυτή η πραγματικότητα ήταν πολύ σκληρή, κυρίως στις πόλεις, γιατί στην ύπαιθρο ήταν διαφορετικά τα πράγματα, καθώς είχε πολύ λιγότερα κρούσματα. Δηλαδή, οι Ενορίες στο

«Έχουμε εμπιστοσύνη στον Θεό και γι' αυτό είμαστε εδώ», τόνισε ο Σεβασμιότατος στη συνέντευξή του

Βορρά δεν γνώρισαν κάτι τέτοιο επειδή είναι πολύ απομονωμένες. Στο βόρειο Καμερούν οι Θείες Λειτουργίες τελούνταν κανονικά την Κυριακή. Εκεί ο πιστός κόσμος είναι πάρα πολύς, αλλά και οι οι Εκκλησίες είναι μεγάλες, κάποιες χωράνε και 400 άτομα, 200 άτομα μέσα στο ναό και άλλα τόσα βρίσκονται από έξω, υπάρχει δηλαδή ο χαρακτήρας του υπαίθριου. Υπάρχουν όμως και Εκκλησίες οι οποίες βρίσκονται κάτω από ένα δέντρο, μέσα σε αχυροκαλύβες και ο κόσμος κάθεται πολύ ανοιχτά για την τέλεση της Θείας Λειτουργίας. Στην πόλη που είναι πιο περιορισμένα τα πράγματα αναγκάστηκαν και συμμορφώθηκαν με τις εντολές της κυβερνήσεως, διότι το κράτος του Καμερούν σέβεται μεν όλες τις ομολογίες, αλλά διακηρύσσει τον εαυτό του ως λαϊκό κράτος δηλαδή δεν έχει καθιερώσει επίσημη θρησκεία. Η Ορ-

θόδοξη Εκκλησία υπάκουσε –όπως και όλες οι χριστιανικές ομολογίες– και έκαναν στην πρωτεύουσα τις Λειτουργίες κεκλεισμένων των θυρών με πάρα πολύ λίγα άτομα.

Παρόλα τα μέτρα όμως, υπήρξαν αρκετά θύματα. Γενικά, λέει ο Σεβασμιότατος, ότι «**υπάρχει μία αμφισβήτηση του κόσμου όταν ακούνε για κάτι, διότι νομίζουν ότι κάποιος έχει συμφέρον από αυτό το πράγμα και έτσι δεν υπακούν, υπάρχει μία έμφυτη αναρχία**. Επιδεικνύουν μια άρνηση να ακολουθήσουν ότι ακολουθεί ο περισσότερος κόσμος. Μια άρνηση, μία καχυποψία ότι κάτι κρύβεται πίσω από αυτό, κάτι θέλουν να μας κάνουν, οπότε δεν υπακούν. Ωστόσο η πλειοψηφία του κόσμου προσπαθεί να σεβαστεί».

Οι εκκλησίες στο Καμερούν στην πρωτεύουσα έκλεισαν και έκαναν τις Θείες Λειτουργίες κεκλεισμένων των θυρών με πάρα πολύ λίγα άτομα

Στην ερώτηση **πόσο δυνατή είναι εκεί η πίστη των ανθρώπων, ώστε να πλησιάσουν το Άγιο Δισκοπότηρο και να κοινωνούν χωρίς να έχουν επηρεαστεί από την πανδημία, ο Σεβασμιώτατος απαντά**: «Όταν ήλθα στο Καμερούν η Ορθόδοξη Εκκλησία δεν ήταν αναγνωρισμένη. Είχαν γίνει δυο προσπάθειες αναγνώρισης και παρόλο που οι Έλληνες ήλθαν εδώ το 1890 και το 1955 και έχτισαν δυο μεγάλους ναούς στις δυο κοινότητες, στο Γιαουντέ και στη Ντουάλα, η εκκλησία δεν ήταν αναγνωρισμένη. Ήταν κάτω από την ανοχή του κράτους, πράγμα το οποίο δεν τους έδινε πολλές δυνατότητες. Έκανα μια μεγάλη προσπάθεια και συγκεντρώσαμε τα απαιτούμενα δικαιολογητικά για την αναγνώριση, τα κατέθεσα το 2006 και το 2009 πήραμε το Προεδρικό Διάταγμα της Αναγνωρίσεως και είμαστε πλέον μια από τις αναγνωρισμένες Εκκλησίες του Καμερούν. Όμως, όταν καταθέτεις τα χαρτιά για την αναγνώριση γίνονται οι λεγόμενες «ηθικές ανακρίσεις». Εξετάζουν το ποιόν των ανθρώπων που είναι υπεύθυνοι για την Εκκλησία, αλλά και τον τρόπο που εκφράζεται η Εκκλησία. Είχαν λοιπόν αναθέσει σε κάποιον της μυστικής αστυνομίας να μας παρακολουθήσει. Αυτός εμφανίστηκε κάποια στιγμή και μας έθεσε το εξής θέμα. Δεν βλέπω κάτι ύποπτο να γίνεται, δηλαδή να πολιτικολογείτε ή να στρέφεστε εναντίον των ανθρώπων, αλλά βλέπω ότι μεταδίδετε την Θεία Κοινωνία με διαφορετικό τρόπο και θέλω να δω μήπως με αυτό τον τρόπο μεταδίδεται κάποια αρρώστια. Και είχα κάνει τότε ένα γραπτό υπόμνημα στο οποίο εξέθεσα ότι από αρχαιοτάτων χρόνων αυτός ήταν περίπου ο τρόπος που κοινωνούσαν οι άνθρωποι. Όπως ξέρετε, στο ρου της ιστορίας έχει αλλάξει ο τρόπος με τον οποίο κοινωνούμε και διασώζεται σε διάφορους λειτουργικούς τύπους, όπως του Αγίου Ιακώβου του Αδελφοθέου. **Με αυτό το υπόμνημα τονίσαμε ότι είναι θέμα πίστης. Μια κοινότητα η οποία πιστεύει ότι με αυτό που γίνεται μέσα από την Θεία Ευχαριστία του μεταδίδεται η χάρις του Αναστάντος Κυρίου, δεν έχει κανένα λόγο να φοβάται απολύτως τίποτα**. Αυτός όμως που δεν πιστεύει, όπως ο κομισάριος που επέβλεπε και που ερχόταν από έναν άλλο θρησκευτικό χώρο του φαινόταν εντελώς παράλογο και για αυτό ζήτησε εξηγήσεις. Του εξηγήθηκε λοιπόν ότι είναι το Μυστήριο, είναι η πίστη των ανθρώπων. Πίστη σημαίνει εμπιστοσύνη με απλότητα στο Θεό, όπως λένε οι Πατέρες δηλαδή σ'

αυτά που μας παρέδωσε και μας αποκάλυψε ο Ίδιος. Παρόλο που είμαστε βαπτισμένοι, αν αυτό δεν το έχουμε, έχουμε ένα πρόβλημα... Τώρα αν βλέπουμε τα πράγματα από την άποψη των βιολόγων, δηλαδή των ορθολογιστών, τότε θα παρησφρίσουν πάρα πολλά πράγματα, θα παραθεωρηθεί το θέμα της πίστεως. **Το θέμα της πίστεως δεν μπορεί να μπαίνει στο μικροσκόπιο. Αυτό ακριβώς προσπαθούν να κάνουν τώρα στην Ελλάδα. Τον τελευταίο καιρό έχουν βάλει την πίστη και κυρίως τη Θεία Κοινωνία στο μικροσκόπιο προσπαθώντας να αναλύσουν τι ακριβώς συμβαίνει κατά την διάρκεια αυτού του Μυστηρίου**».

Ο Σεβασμιώτατος σημειώνει έντονα και υπογραμμίζει ότι στο Καμερούν, όπως άλλωστε και σε ολόκληρη την Αφρική, λόγω της έλλειψης υγειονομικών δομών και φαρμακευτικής περίθαλψης βιώνουν συχνά επιδημικές καταστάσεις. Είναι κομμάτι της καθημερινής ζωής το θέμα της αρρώστιας, και μάλιστα της αρρώστιας που μπορεί να είναι θανατηφόρα για το τίποτα, γιατί οι συνθήκες υγιεινής στις οποίες ζει ο κόσμος είναι ανύπαρκτες. Αναφέρει: «Περάσαμε δύο μεγάλες επιδημίες χολέρας. Οι οποίες ξέρετε πως ξεκίνησαν; Μια γυναίκα από την Νιγηρία πλύθηκε σε ένα ποτάμι στα σύνορα με το Καμερούν και όσες έπλεναν τρία, τέσσερα, δέκα, εκατό χιλιόμετρα παρακάτω, τα ρούχα τους στο ποτάμι όλες νόσησαν, δηλαδή η αρρώστια μεταφέρθηκε μέσου του τρεχούμενου νερού. Βγήκε τότε ο Παγκόσμιος Οργανισμός Υγείας και έλεγε μέσα στις οδηγίες ότι πρέπει ο κόσμος να πλένει τα πατώματα των σπιτιών του με χλωρίνη! Κοιτάξτε να δείτε ότι και τα μέτρα μερικές φορές είναι εκτός πραγματικότητας. Για πέστε μου εσείς το πάτωμα μέσα στο αχυροκαλύβι που είναι από χώμα, πώς θα το πλύνεις με χλωρίνη; Κι αυτός που δεν βρίσκει νερό, θα βρει χλωρίνη στις συνθήκες της Σαβάνας;».

«Μετά ήταν η επιδημία του "έμπολα", όπου ξαναέκλεισαν τα σύνορα και δημιουργήθηκαν πολλά διπλωματικά επεισόδια μεταξύ των γειτονικών κρατών για λόγους εμπορίου, γιατί δεν άφηναν την είσοδο στο Καμερούν, δηλαδή το έχουμε ξαναζήσει αυτό το πράγμα, βέβαια όχι σε αυτή την μορφή της καραντίνας, στην οποία μπήκαμε τώρα».

Ακολουθία της Αναστάσεως στον Ι. Ναό του Ευαγγελισμού της Θεοτόκου στη βάση της Μητρόπολης Καμερούν στο Γιαουντέ

Στην ερώτηση εάν όλες αυτές οι αλλαγές που ζούμε σήμερα σε παγκόσμιο επίπεδο μας καλούν σε ριζικές αναθεωρήσεις του τρόπου, αλλά και της στάσεως στη ζωή μας, απάντησε: «Πιστεύω ότι αυτό το πράγμα είναι αυτονόητο και ότι πρέπει να γίνει. Είναι πλέον η ευκαιρία, αυτό, το ότι μένω στο σπίτι μου να φυλάξω και αυτούς που είναι δίπλα μου. Πιστεύω ότι όλα τα προβλήματα λύνονται με διαδοχικές αναθεωρήσεις, όσων έχουμε αποκρυσταλλώσει ότι δεν θα αλλάξουνε ποτέ στην ζωή μας. Τώρα, δεν μπορώ να πάω σε άλλα χωράφια ούτε πολιτικά, ούτε κοινωνιολογικά· εγώ το βλέπω σαν ποιμένας. Ναι, ήταν μία αφορμή, και αυτά ήταν τα κηρύγματά μας, οι εγκύκλιοι, ότι προσέχω τον διπλανό μου. Ναι, σέβομαι θα κλείσω την εκκλησία, θα κρατήσω περιορισμένο τον αριθμό για το θέμα του συνωστισμού, για το θέμα της Θείας Κοινωνίας δεν το συζητάω. Είναι ένα καθημερινό γεγονός η αρρώστια

εδώ σήμερα... Πόσους αρρώστους έχουμε κοινωνήσει... Να αναφέρω ότι **το 2009 έγιναν πολύ μεγάλες εορτές εδώ, διότι βγήκαμε από το κόκκινο χρώμα που είχε χαρακτηριστεί το κράτος του Καμερούν και μπήκαμε στο πορτοκαλί για τον ιό του HIV (AIDS). Γίνανε τεράστιες εορτές οπότε καταλαβαίνετε ο κορονοϊός είναι κάτι πολύ πιο αθώο**».

Τονίζει ότι αυτό που ζούνε τώρα είναι πολύ μικρό σε σχέση με αυτό που είχαν ζή-

Οι κάτοικοι της Αφρικής δεν έχουν μόνο να αντιμετωπίσουν το θεριό της ανέχειας αλλά και τα απορημένα μάτια των παιδιών τους τα οποία κοιμούνται νηστικά το βράδυ

σει τότε με τον ιό του HIV και προσθέτει: «Τα θύματα που εγώ γνωρίζω ανάμεσα στον νεανικό πληθυσμό των εκκλησιασμάτων μας από τον ιό HIV είναι πάρα πολλά – έχω γράψει και σχετικά άρθρα. Ποτέ δεν σκεφτήκαμε να πάρουμε κάποιο μέτρο για τον HIV που είναι ακόμη περισσότερο θανατηφόρος. ΠΟΤΕ δεν θυμάμαι –κανένας δημοσιογράφος στην εποχή εκείνη ΔΕΝ τόλμησε να πει το ο,τιδήποτε– δηλαδή ακόμη κι οι δημοσιογράφοι δεν είχαν καμία αμφισβήτηση επί του πράγματος. Που θα μπορούσε να πει ότι αυτοί που έχουν HIV να μην πηγαίνουν να κοινωνούν. Δεν υπήρξε ποτέ τέτοιος περιορισμός. Ανατρέξτε σε όλα τα δημοσιογραφικά αρχεία και θα δείτε ότι δεν υπάρχει τίποτα, ενώ ο κίνδυνος ήταν πολύ μεγάλος».

«**Έχουμε εμπιστοσύνη στο Θεό και γι αυτό είμαστε εδώ», τόνισε ο Σεβασμιότατος, ενώ σημείωσε ότι αν όλοι οι κληρικοί περνούσαν από την Ιεραποστολή θα ήταν τελείως διαφορετική η κατάσταση στην Εκκλησία.**

Εν κατακλείδι, επεσήμανε ο Σεβασμιότατος, εκεί **στο Καμερούν οι Ορθόδοξοι είναι στην εποχή των πράξεων των Αποστόλων**. Ενώ υπάρχει δηλαδή μία τεράστια ιστορική απόσταση 2000 χρόνων, οι πρώτοι ιεραπόστολοι που πήγαν στο Καμερούν ήταν πριν 150 χρόνια, άρα τώρα είναι σε αυτή την εποχή των πράξεων των Αποστόλων ως προς το χρόνο της γενέσεως της πίστεως σε αυτούς. «**Αυτό που προσπαθούμε να κάνουμε είναι να δείξουμε το Ευαγγέλιο ζωντανό, να γίνουμε οι ίδιοι Ευαγγελιστές. Αν αυτό το πράγμα δεν το κάνουμε, όσες διδασκαλίες και να κάνουμε θα είναι κούφιες. Θα πάνε χαμένες. Θα είναι άχρηστες.** Συμπορευόμαστε με τις συνθήκες του κόσμου εδώ όπου πολλά πράγματα είναι πρωτόγονα και μέσα από αυτή την συνοδοιπορία προτείνουμε αυτά που λέει το Ευαγγέλιο! Αυτό που λέει ο Χριστός σε κάθε περίπτωση!»

Επιμέλεια απομαγνητοφώνησης:
Ελένη Ευθυμίου
Ασπασία Σταυριανού
Μαγδαληνή Σταυριανού

Μπορείτε να ακούσετε ολόκληρη την τηλεφωνική συνέντευξη του Ιεραποστόλου Μητροπολίτη Καμερούν κ. Γρηγόριου στο: https://www.orthodoxianewsagency.gr/epikairotita/mitropolitis-kameroun

3) Συνέντευξη Μητροπολίτη Κινσάσας κ. Νικηφόρου: «Σύγχρονος διωγμός εναντίον της Πίστεώς μας»

Ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Κινσάσας κ. Νικηφόρος μίλησε στο πρακτορείο Ορθοδοξία για την κατάσταση που επικρατεί στο Κογκό κατά τη διάρκεια των μέτρων του κράτους για την πανδημία του κορωνοϊού. Εξήγησε πώς ο ίδιος και η Μητρόπολή του υπάκουσαν στους κανόνες της πολιτείας και εφάρμοσαν τα μέτρα για την αποφυγή διασποράς του ιού.

Το κράτος από τα μέσα Μαρτίου έκλεισε τα σχολεία και τα Πανεπιστήμια, γι' αυτό τα παιδιά και οι φοιτητές, έφυγαν για τα σπίτια τους γιατί και οι γονείς τους είχαν αγωνία για την έκβαση της κατάστασης. Στην Θεολογική Σχολή της Μητροπόλεως Κινσάσα, επειδή έχουν και οικοτροφείο, πήραν μέτρα πριν τα επιβάλλει το κράτος, γιατί δεν γνώριζαν πως θα εξελιχθούν τα πράγματα, ελλείψη βέβαια υγειονομικής περίθαλψης και νοσοκομείων. Ο Σεβασμιότατος μαζί με 28 φοιτητές, οι οποίοι δεν μπόρεσαν να φύγουν για τα χωριά τους – ενώ είχαν βγάλει εισιτήρια, γιατί οι αεροπορικές εταιρίες σταμάτησαν ξαφνικά τις πτήσεις-, έμειναν στη Θεολογική Σχολή μέχρι να τελειώσουν τα μέτρα για την Δημόσια Υγεία λόγω του κορωνοϊού. Ο ίδιος δηλώνει ότι δεν υπάρχει μεγάλη διάδοση της επιδημίας στο κέντρο και ότι ο ιός ήρθε από ταξιδιώτες. Ο απλός κόσμος παρά τις οδηγίες συνεχίζει την πορεία του κανονικά. Μάλιστα, λέει ο Σεβασμιότατος, όταν τους ρωτάς «γιατί δεν προσέχεις;» εκείνοι απαντούν «Η αρρώστια είναι για τους πλουσίους», επειδή στο Κονγκό αυτή η αρρώστια ξεκίνησε από τους πλούσιους, κάποιους υπαλλήλους των υπουργείων. Ο Σεβασμιώτατος καταθέτει ότι αυτό το διάστημα που μένει με τους εναπομείναντες φοιτητές έγκλειστοι στην Θεολογική σχολή, μπορεί να μη γίνονται μαθήματα για να μην έχουν προβλήματα με τα άλλα Πανεπιστήμια, έχουν όμως εκκλησιαστική ζωή, κάνουν όλες τις Ακολουθίες και τις δουλειές, δηλαδή «ζουν σαν ένα μεγάλο μοναστήρι».

Ο Σεβ. Μητροπολίτης Κινσάσα κ. Νικηφόρος καταθέτει ότι: «το διάστημα εγκλεισμού με τους εναπομείναντες φοιτητές στην Θεολογική σχολή, δεν γίνονται μαθήματα αλλά ζούμε σαν ένα μεγάλο μοναστήρι»

Την ίδια ώρα όμως που αρκετοί στην Ελλάδα κάνουν συζήτηση για τη Θεία Κοινωνία υπονοώντας ότι μεταδίδει νοσήματα, ο Σεβασμιώτατος δηλώνει ότι είναι ανεπίτρεπτο αυτό που γίνεται εναντίον της Θείας Κοινωνίας. "Για να είμαι ειλικρινής πάντα με διάφορους τρόπους, υπάρχει διωγμός εναντίον της πίστεώς μας και της Εκκλησίας. Τώρα έχουν επικεντρωθεί στον ίδιο τον Χριστό, στη Θεία Κοινωνία στο προσκύνημα των εικόνων, στον ασπασμό προς τον Ιερέα. Ουσιαστικά δεν πιστεύουν ότι υπάρχει αληθινή Εκκλησία, ότι ενεργεί η Θεία Χάρις, και ποια είναι η δύναμη

της Θείας Χάριτος του Θεού. Πιστεύουν έναν Θεό νεκρό, γι' αυτό και πολεμάνε την Εκκλησία. Βρήκαν ευκαιρία να την πολεμήσουν. Έχει ξεφυτρώσει ένας σύγχρονος διωγμός στα Ιερά και τα Όσια. Μας μεταφέρουν στην εποχή της εικονομαχίας, μας λένε ότι το σώμα του Ιησού δεν έχει πολύ οινόπνευμα και κολλάει, άλλοι λένε για τη λαβίδα ...2000 χρόνια δεν αρρώστησε κανείς, τώρα μας εγκατέλειψε ο Θεός και θα αρρωστήσουμε; Δηλαδή καταργούμε την παντοδυναμία του Θεού; Πιστεύουμε σε ένα Ουράνιο Πατέρα που μας έστειλε το Μονογενή του για να μας σώσει και τώρα λέμε, όποιος τον πλησιάζει πεθαίνει; Είναι νομίζω η μεγαλύτερη βλασφημία που έχει ακουστεί στους αιώνες».

Επιπρόσθετα, απαντώντας σε αυτή τη βλασφημία καταθέτει: «Εμείς εδώ δεν έχουμε αυτό το πρόβλημα με κανέναν από τους πιστούς μας. Συνεχίζουν να κοινωνούν, να προσκυνούν τις εικόνες, να ασπάζονται το χέρι μας. Δεν υπάρχει κάτι να χρειαστεί να απαντήσουμε. Εδώ οι Κονγκολέζοι πιστεύουν στον Θεό, έχουν εμπιστοσύνη στον Θεό. Εδώ δεν μπορείς να πεις ότι κάποιος είναι άθεος, θα σου πουν ότι αυτός είναι τρελός. Δεν το χωράει ο νους τους ότι υπάρχει άθεος άνθρωπος. Θεωρούν ότι ο άνθρωπος που δεν πιστεύει και δεν προσεύχεται δεν είναι λογικός».

Ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Κινσάσας κ. Νικηφόρος, καθ΄όλη τη Μεγάλη Εβδομάδα τελούσε τις ιερές Ακολουθίες στον Ιερό Ναό του Αγίου Αθανασίου, με αναμετάδοση από τον Μητροπολιτικό Ραδιοφωνικό Σταθμό (Η Φωνή της Ορθοδοξίας 94.1)

Ακούγοντας και μαθαίνοντας τι γίνεται στην Ορθόδοξη Ελλάδα και τον πόλεμο που έχει ξεσπάσει στη βάση της πίστεώς μας, και ενώ ζει τόσα χρόνια στα βάθη της Αφρικής, αναφέρει: «Εδώ οι Αφρικανοί έχουν την Ελλάδα πολύ ψηλά. Πιστεύουν ότι είναι το κέντρο της Ορθοδοξίας. Ξαφνικά όταν ακούν αυτά, απορούν τί συμβαίνει; Έχασε την πορεία της η Ελλάδα; Θλιβόμαστε και μάλιστα υπερβολικά γιατί υπάρχουν άνθρωποι και μάλιστα επιστήμονες ή άνθρωποι που είναι σε διάφορα υπουργεία, που πρέπει να τους εμπιστευθείς και να λένε τέτοιες ανοησίες, απιστίες δηλαδή»

Δίνοντας ένα τελευταίο μήνυμα, ο Σεβασμιότατος αναρωτήθηκε γιατί ο Θεός επέτρεψε αυτό το διωγμό. Όχι γιατί επέτρεψε την πανδημία, αλλά τον διωγμό εναντίον της πίστεώς μας, της Θείας Κοινωνίας. Και αναρωτιέται ξάνα: «Μήπως ήθελε να δημιουργήσει ένα σεισμό σε όλους τους πιστεύοντες για να ξυπνήσουμε και να δούμε τι κοινωνάμε; Τι πιστεύουμε; Τι είναι οι εικόνες; Μήπως

να μας πει ότι η Χάρις του Θεού είναι παντού μέσα σ΄ αυτά στην Εκκλησία; Μήπως δεν κοινωνούσαμε μετά φόβου, πίστεως και αγάπης; Βλέπαμε συνήθως να μαζεύονται πολλοί να κοινωνήσουν και δεν ξέραμε εαν εξομολογήθηκαν, εάν νήστευσαν, έαν είναι έτοιμοι κ.λπ. Μάλωναν με τις γυναίκες τους, με τα παιδιά τους, με τον έναν με τον άλλον, χαλούσαν καρδιές και έτρεχαν να κοινωνήσουν. Μήπως λοιπόν ο Θεός επέτρεψε όλο αυτό, ειδικά για την Θεία Κοινωνία; Για να μας πει, ε! Τί είναι η Θεία Κοινωνία; Είμαι Εγώ ο Ίδιος. Πώς με πλησιάζετε; Πώς παίρνετε το Σώμα και το Αίμα μου; Ανάξια ή Άξια; ...και χρησιμοποίησε κι αυτούς τους ανθρώπους για να ΔΗΜΙΟΥΡΓΗΣΟΥΝ ΤΟΝ ΣΕΙΣΜΟ, για τους οποίους προσευχόμεθα να τους δείξει ο Θεός τον σωστό δρόμο. Πιστεύω για να μας ξυπνήσει ο Θεός δίνει τον πόλεμο εναντίον της Θείας Κοινωνίας, γιατί αυτοί που δεν πιστεύουν, ποτέ δεν θα πιστέψουν. **Υπήρξε πνευματική αφύπνιση, για να καταλάβουμε τι κοινωνούμε, μέσω αυτής της δοκιμασίας που βίωσε η ανθρωπότητα**. Πιστεύω αυτό που λέει ο ιερός Χρυσόστομος: «Η Εκκλησία πολεμουμένη νικά και ισχυροτέρα γίνεται» και θα βγούμε πιο ισχυροί τώρα με τον πόλεμο αυτό. Θα ξεκαθαρίσει ποιος πιστεύει. Ποιος εμπιστεύεται τον Θεό. Τι είναι η Θεία Χάρις, τι δεν είναι Θεία Χάρις».

Καταλήγοντας επισημαίνει: «Αυτό που θέλω να προσθέσω είναι οι οδηγίες του Πατριάρχη μας, ο Μακαριώτατος ο Θεόδωρος ο Β΄ μόλις άρχισε αυτή η κατάσταση μας πήρε τηλέφωνο και μας είπε: "Μη φοβάστε! Έχουμε τον Χριστό!

Τα μεσάνυχτα του Μεγάλου Σαββάτου, ο Μητροπολίτης Κινσάσας και Κεντρώας Αφρικής κ. Νικηφόρος, προεξήρχε της Τελετής της Αναστάσεως

Μη φοβάστε τους ιούς και τα μικρόβια! Προχωρήστε κι ακολουθείστε ό,τι λένε οι κυβερνήσεις σας". Τα λόγια αυτά μας βοήθησαν πολύ σε μια δύσκολη ώρα στην οποία βρισκόμασταν και αναρωτιόμασταν τι πρέπει να κάνουμε. Ο ίδιος τόσα χρόνια στην ιεραποστολή έχει ζήσει τέτοιες καταστάσεις, έχει περάσει από μεταδιδόμενες ασθένειες».

Επιμέλεια απομαγνητοφώνησης
Μ.Σ.

Μπορείτε να ακούσετε ολόκληρη την τηλεφωνική συνέντευξη του Ιεραποστόλου Μητροπολίτη Κινσάσας κ. Νικηφόρου από τα βάθη της Αφρικής στο:
https://www.orthodoxianewsagency.gr/epikairotita/mitropolitis-kinsasas-nikiforos

4) Συνέντευξη Επισκόπου Τολιάρας & Νοτίου Μαδαγασκάρης κ. Προδρόμου: «Η φωνή της Ιεραποστολής για τη Θεία Κοινωνία»

Ο Θεοφιλέστατος Επίσκοπος Τολιάρας και Νοτίου Μαδαγασκάρης στα πλαίσια των συνεντεύξεων στο Πρακτορείο Ορθοδοξία εκφράζει τον θυμό του και την πικρία του για τον τρόπο που αντιμετωπίστηκε η Θεία Ευχαριστία κατά την περίοδο της πανδημίας. Επισημαίνει τα ακόλουθα: «*Πολλοί πιστεύουν ότι στην Αφρική έχουμε μόνο τους φτωχούς ανθρώπους, οι οποίοι δεν έχουν κάποια πρόοδο, δε μαθαίνουν. Δεν είναι μόνο αυτό. Την Ορθοδοξία στην Αφρική την ασπάζονται και καθηγητές πανεπιστημίου και γιατροί, εκπαιδευτικοί και άνθρωποι που έχουν κάποια γνώση και κάποια πρόσβαση στο διαδίκτυο, οπότε πληροφορούνται κάποια πράγματα και μετά έρχονται και μας ρωτούν. Δεν μπορεί ένας άνθρωπος, ο οποίος δεν πιστεύει, δεν έχει γνώσεις, δεν ασχολείται με την πίστη να βγαίνει και να ανακοινώνει διάφορα πράγματα για τη Θεία Κοινωνία. Όπως η Εκκλησία σεβάστηκε τις αποφάσεις της πολιτείας που ήταν αρμόδια σε αυτό το θέμα, έτσι και είτε πολιτικοί είτε δημοσιογράφοι, οι οποίοι δεν έχουν κάποια ιδιαίτερη σχέση με την Εκκλησία, δε θα πρέπει να ασχολούνται με το θέμα της Θείας Κοινωνίας. Αυτό είναι μια πικρία που αισθάνομαι σαν ιεράρχης, σαν ιεραπόστολος, σαν Έλληνας, αλλά, σας λέω, αυτά φτάνουν και στα αυτιά με το διαδίκτυο των ανθρώπων εδώ και απορούν οι άνθρωποι. Γιατί όταν εμείς οι Έλληνες κατεβαίνουμε στη χώρα τους να τους μεταλαμπαδεύσουμε αυτόν τον πλούτο της Ορθοδοξίας, αυτοί θεωρούν ότι στην Ελλάδα είναι όλοι οι άνθρωποι πιστοί, ότι εκκλησιάζονται. Δεν είναι η πραγματικότητα αυτή βέβαια, αλλά ο καθένας ας σεβαστεί τα όρια τα οποία πρέπει να έχει. Δεν μπορεί ο καθένας να βγαίνει και να ανακοινώνει ό,τι θέλει».*

Ο Επίσκοπος Τολιάρας κ. Πρόδρομος καταθέτει ότι: «Ποτέ δεν έχουμε σκεφθεί ότι δε θα πάμε σ' αυτό το χωριό ή δε θα προσεγγίσουμε αυτούς τους ανθρώπους, γιατί κάτι μπορεί να κολλήσουμε»

Ο Θεοφιλέστατος μιλάει εκτενώς για το θέμα της Θείας Κοινωνίας στην Αφρική, εκεί που δεν υπάρχει μία πανδημία αλλά υπάρχουν πάρα πολλές πανδημίες. Λέει χαρακτηριστικά: «*Ποτέ δεν έχουμε σκεφθεί ότι δε θα πάμε σ' αυτό το χωριό ή δε θα προσεγγίσουμε αυτούς τους ανθρώπους γιατί κάτι μπορεί να κολλήσουμε. Εννοείται ότι καταλύουμε τη Θεία Κοινωνία μετά από κάθε Θεία Λειτουργία. Κάποιοι μπορεί να σκεφθούν "Μα εσύ είσαι επίσκοπος, πώς καταλύεις το Άγιο Ποτήριο;". Βέβαια στην Αφρική που είμαστε και διακονούμε δεν έχουμε αυτή τη δυνατότητα όπως στην Ελλάδα όπου ένας επίσκοπος έχει μαζί του έναν διάκο ή έναν ιερέα. Πολλές φορές –τουλάχιστον προσωπικά– επισκέπτομαι χωριά και είμαι ο μοναδικός λειτουργός, σαν απλός ιερέας. Άρα η κατάλυση του Αγίου Ποτηρίου γίνεται από εμένα. Ποτέ στην ιστορία, νομίζω, όλου του κόσμου και στην Αφρική νεότερα, δεν έχει δημιουργηθεί μία πανδημία ή κάποιο πρόβλημα υγείας μέσα από τη Θεία Κοινωνία. Τουλάχιστον προσωπικά, εγώ βρίσκομαι στην Αφρική και υπηρετώ πέντε χρόνια, κάποιοι άλλοι ιεραπόστολοι πολύ περισσότερα*

χρόνια από μένα, ποτέ δεν έχουμε απολύτως τίποτα, ούτε εμείς, ούτε οι ιερείς μας, ούτε οι πιστοί μας. Αλλά αυτό παρουσιάζεται σε όλη την ιστορία και σε όλον τον κόσμο στα τόσα χρόνια που η Ορθόδοξη Εκκλησία μεταδίδει το Σώμα και το Αίμα του Χριστού ουδέποτε έχει παρουσιαστεί κάποιο νόσημα μέσω της Θείας Κοινωνίας». Επισημαίνει ότι ο στόχος τους ήταν από την αρχή η Θεία Κοινωνία. ***«Είναι το Σώμα και το Αίμα του Χριστού. Κάποιους τους ενοχλεί αυτό το πράγμα. Αλλά σαν Ορθόδοξοι που είμαστε γνωρίζουμε ότι είμαστε ενάλωτοι άνευ Θείας Κοινωνίας. Λέμε "μετά φόβου Θεού, πίστεως και αγάπης προσέλθετε". Τι θα πούμε "απέλθετε" στους ανθρώπους;»***. Υπογραμμίζει ότι ουδέποτε έχει υπάρξει κάποιο δείγμα, κάποιο παράδειγμα ενός ανθρώπου που να έχει νοσήσει ή να υπήρξε κάποια σκέψη για τους ανθρώπους που προσέρχονται στο Ιερό Μυστήριο. **Τονίζει ότι δεν πρέπει να φοβόμαστε!** ***«Εμείς είμαστε μέσα σε τόσες ασθένειες! Πριν μερικούς μήνες είχε ένα παιδί νοσήσει στο νοσοκομείο. Βρισκόμουν μέσα στο θάλαμο τρεις μέρες μαζί του –γιατί οι γονείς του ήταν μακριά στο χωριό και κάθισα εγώ μαζί του στο νοσοκομείο– με φυματικούς ανθρώπους χωρίς να το γνωρίζω. Με τη χάρη του Θεού δεν κόλλησα απολύτως τίποτα. Υπάρχει λέπρα... χολέρα... Εμείς είμαστε εκεί και τους προσεγγίζουμε χωρίς κανένα λογισμό, χωρίς φόβο, με την πεποίθηση ότι ο Χριστός που είναι η Ζωή, ουδέποτε θα επιτρέψει να μεταφερθεί κάποια ασθένεια και πολύ περισσότερο ένας θάνατος. Είμαστε παραδομένοι στα χέρια του Θεού. Οπότε ό,τι και να μας έρθει θα είναι ευλογημένο, αλλά η εμπειρία μου τόσα χρόνια στην Αφρική μου λέει ότι δε συμβαίνει απολύτως τίποτα και δε μεταδίδεται απολύτως τίποτα, ειδικά μέσα από τη Θεία Κοινωνία. Αυτό θέλω να το ακούσουν στην Ελλάδα, γιατί είναι πάρα πολύ άσχημο σε μια χώρα όπως είναι η Ελλάδα, με τέτοια παράδοση που έχουμε, να ακούμε όλα αυτά τα παράλογα από διάφορα στόματα.***

Κλείνοντας ο Θεοφιλέστατος αναφέρεται στο έργο που επιτελείται, παρά τις δυσκολίες στην Επισκοπή Τολιάρας. «*Το έργο προχωράει χάρη στην αγάπη και στήριξη πολλών ανθρώπων, χωρίς να τους γνωρίζω, χωρίς να ξέρω ποιοι είναι, τους ευχαριστώ! Προχωράει το μοναστήρι μας ο Άγιος Ιωσήφ ο Ησυχαστής και θα γίνει και ένα ιερατικό σεμινάριο μέσα στον χώρο της μονής. Έχουμε ανοίξει μέχρι στιγμής πέντε πηγάδια, σχολεία. Και το έργο συνεχίζεται!*»

Επιμέλεια απομαγνητοφώνησης
Α.Π.

Μπορείτε να ακούσετε ολόκληρη την τηλεφωνική συνέντευξη του Ιεραποστόλου Επισκόπου Τολιάρας & Ν. Μαδαγασκάρης κ. Προδρόμου στο:
https://www.orthodoxianewsagency.gr/video/i-foni-tis-ierapostolis-gia-ti-theia-koinonia

Ανοικοδόμηση του πρώτου Μοναστ

Παρά τις αντίξοες συνθήκες που επικρατούν στη Λαϊκή Δημοκρατία του Κονγκό, ο Μητροπολίτης Κανάγκας κ. Θεοδόσιος συνεχίζει το ιεραποστολικό του έργο, προσελκύοντας όλο και περισσότερους ανθρώπους στην Ορθοδοξία.

Καθημερινά επισκέπτεται τον χώρο που στεγάζει τους δοκίμους μοναχούς της Μητροπόλεώς του και αναφέρει: «Αυτή τη στιγμή σε 2 δωμάτια μένουν 5 παιδιά. Τα υπόλοιπα 6 δεν μπορούμε να τα στεγάσουμε επειδή δεν έχουμε χώρους. Επάνω σε έναν λόφο επιθυμούμε και προσευχόμαστε να μας αξιώσει ο Θεός να κάνουμε το πρώτο μοναστήρι. Νά αναπαύονται οι ψυχές των νέων ανθρώπων και να αφιερώνονται στον Θεό. **Ξεκινούμε από μηδενική βάση και παρακαλούμε τον Θεό, αυτό το Όρος να αναδειχθεί νέο Άγιον Όρος και περιβόλι της Παναγίας, που νέοι Κογκολέζοι θα προσεύχονται αδιαλείπτως για την χώρα τους**. Τα παιδιά με τα χέρια τους καθαρίζουν τον τόπο και φτιάχνουν όμορφους κήπους στο μοναστήρι όπως το λέμε, αν και είναι μόνο ένα μικρό σπιτάκι».

Ως πνευματικός πατέρας τους λέει: «"Ἰδοῦ ἐγὼ καὶ τὰ παιδία, ἅ μοι ἔδωκεν ὁ Θεός". Δεν ηθέλησα εις τον κόσμον να αποκτήσω παιδιά σαρκικά και ο Θεός μου εχάρισεν εσάς, να σας εχω παιδιά μου πνευματικά. Με παρηγορεί αυτό το ρητόν· και εσάς φαντάζομαι ότι σας ενφραίνει, διότι εγώ σας έχω ως παιδιά μου και εσείς με θεωρείτε ως πατέρα σας πνευματικόν».

Μακάρι να στείλει ο Θεός ανθρώπους εξ Ελλάδος και αλλού για να βοηθήσουν και να ενισχύσουν στην ανοικοδόμηση αυτής της πρώτης Μονής στην Αφρικανική Κανάγκα!

Ξεκινώντας από μηδενική Κονγκολέζοι μοναχοί και φτιάχνουν όμορφους όπως το λένε, αν και είναι

Ο Μητροπολίτης Κανάγκας κ. Θεοδόσιος παρακαλεί τον Θεό, αυτό το Όρος να αναδειχθεί νέο Άγιον Όρος και περιβόλι της Παναγίας όπου οι νέοι Κογκολέζοι θα προσεύχονται αδιαλείπτως για την χώρα τους

τηριού στην Κανάγκα της Αφρικής

βάση οι λίγοι δόκιμοι καθαρίζουν τον τόπο κήπους στο μοναστήρι μόνο ένα μικρό σπιτάκι

Ο Μητροπολίτης Κανάγκας κ. Θεοδόσιος καθημερινά επισκέπτεται τον χώρο που στεγάζει τους δοκίμους μοναχούς της Μητροπόλεώς του

Οι εσωτερικοί χώροι του μοναστηριού. Λιτοί αλλά νοικοκυρεμένοι.

ΚΩΔΙΚΟΣ ΤΣΑΝΤΑΣ 577

Αναμνήσεις του Γέροντος Μητροπολίτου Ναϊρόμπι κ. Μακαρίου για τον μακαριστό Κωνσταντίνο τον «Δεσπότη της Ιεραποστολής»

Έπρεπε να περάσουν είκοσι ολόκληρα χρόνια για να μπορέσω να βεβαιωθώ για το περίφημο βαλιτσάκι που ακόμα και μέχρι αυτή τη στιγμή το χρησιμοποιώ.

Όπως πάντα συνηθίζω, έχω μεγάλη αδυναμία με την έρευνα και τις αρχειακές ανασκαφές, ιδιαίτερα αυτές τις μέρες του κορονοϊού που μας έκαναν και μας υποχρέωσαν να γίνουμε «έγκλειστοι». Έτσι, ανάμεσα στα διάφορα έγγραφα που βρήκαν ήταν και δύο σημειώματα από τον Μητροπολίτη Θεσσαλιώτιδος και Φαναριοφερσάλων Κωνσταντίνο. Στο πρώτο σημείωμα μού αναφέρει ότι: «... παραμένω ακόμη με την ιερά εκείνη συγκίνηση που μου άφησε η προ δεκαπενταετίας ομιλία σου στη Στέγη «Συνεργών» της εξωτερικής ιεραποστολής. Αγάλλομαι, άγιε Αδελφέ, διότι σήμερα βρίσκεσαι επί την Ιεραποστολικήν Λυχνίαν της Εκκλησιαστικής Ακαδημίας Κένυας. Η χαρά μου εκδηλώνεται με την ασταμάτητη συμπόρευση στο θεάρεστο κι θεοσύστατο έργο της εξωτ. Ιεραποστολή. Η ισχνή προσφορά μου στην πρω-

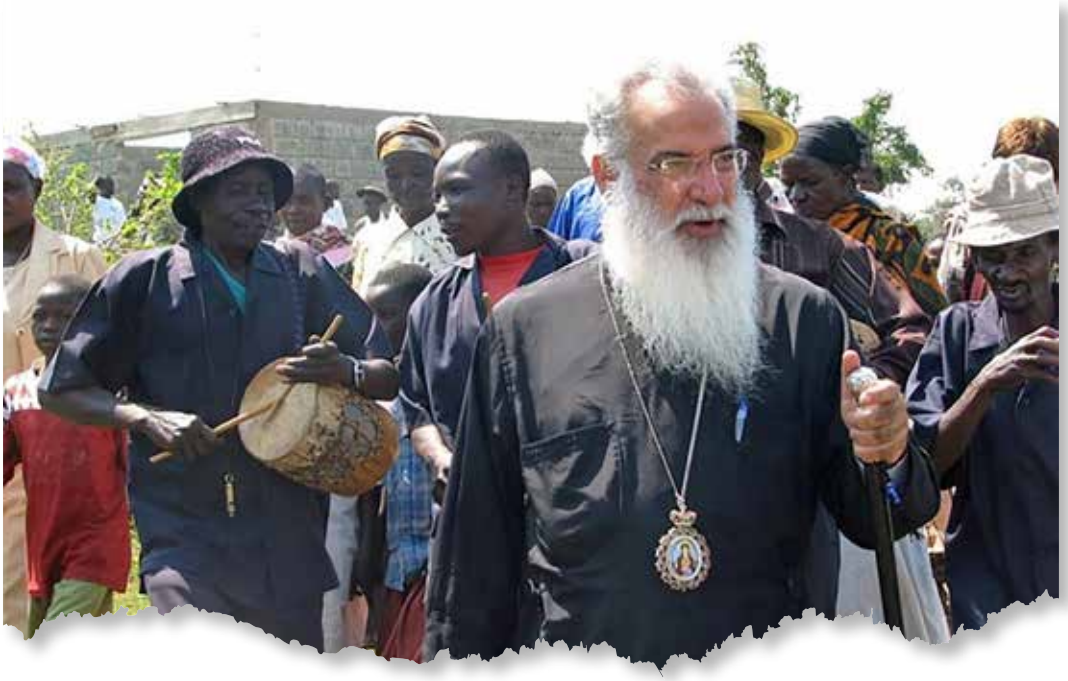

Ο Γέρων Ναϊρόμπι Κένυας σημειώνει: «Ο αείμνηστος Κωνσταντίνος μέσα του αισθάνθηκε μια κρυφή και βαθιά πρόσκληση, να γίνει Απόστολος εκ του μακρόθεν»

τοποριακή έπαλξή σας οφείλεται στις ανειλημμένες ιεραποστολικές υποχρεώσεις μου προς όλα τα ιεραποστολικά κλιμάκια των πρόσω.

Προσεύχομαι να ελεηθώ για να μπορέσω να ανταποκριθώ περισσότερο και στις δικές σας ιεραπ. εκκλήσεις.

Οι ευλογίες του Αρχιποιμένος Χριστού μας ας είναι πλούσιες και στα δικά Σας έργα...».

Τον ίδιο χρόνο δηλ. Οκτώβριο 2003 σ' ένα σύντομο σημείωμά του με πληροφορεί ότι: «... Στις 7-11-03 προωθούνται για την Αρχιεπισκοπή Αλβανίας τρεις νταλίκες με ποικίλα δώρα. Σε Σένα, άγιε Αδελφέ Μακάριε, στέλνω μόνον αυτό το βαλιτσάκι. Εύχομαι να ανοίξουν οι δρόμοι ώστε και σε σας να στέλνονται πολλαπλάσια δώρα.

Ο καθηγητής κ. Σταθόπουλος Πέτρος είχε την ευγενή καλοσύνη να γίνει κομιστής του ελαχίστου αυτού δώρου της αδελφικής αγάπης μου. Μακάρι, μελλοντικά, να γίνει προπομπός πολλών και αξιόλογων Δώρων».

Πού να 'ξερε ο Αείμνηστος και θερμός υποστηρικτής του έργου της εξωτερικής ιεραποστολής ότι αυτό το ελάχιστο δώρο της αγάπης του θα γινόταν ο αχώριστος σύντροφός μου σ' όλα τα μήκη και πλάτη της αχανούς χώρας της Κένυας. Πόσο συγκλονιστικό είναι αυτό το γεγονός αφού έστω κι αν ο ίδιος το θεωρεί ελάχιστο, θα γινόταν όπως πολύ σωστά και προφητικά δηλώνει «προπομπός πολλών και αξιόλογων Δώρων».

Είμαι βέβαιος ότι η αγία του ψυχή θα αγάλλεται, αφού αυτό το βαλιτσάκια από τότε μέχρι και σήμερα που χαράσσω αυτές τις γραμμές με συνοδεύει και μ' εξυπηρετεί μεγάλως...

Ήταν να γίνει κι αυτό. Έτσι ήταν το θέλημα του Θεού. Βρισκόμαστε ίσως στη δεκαετία του '90 όταν γνώρισα τον μακαριστό Κωνσταντίνο. Ήμουν ακόμα λαϊκός και εργαζόμουν ιεραποστολικά ως καθηγητής στην Ιερά Μητρόπολη Κένυας και Ειρηνουπόλεως – έτσι λεγόταν τότε.

Πράγματι ο Αείμνηστος ηγείτο μιας αληθινής και ειλικρινούς εκστρατείας αγάπης και προσφοράς στον άνθρωπο ανά την οικουμένη. Μέσα του αισθάνθηκε μια κρυφή και βαθιά πρόσκληση. Να γίνει σαν Απόστολος εκ του μακρόθεν. Δεν θα μπορούσε να βρίσκεται στην πρώτη γραμμή των ιεραποστολικών εξορμήσεων στις άγονες και αχανείς εκτάσεις της οικουμένης. Οραματιζόταν το μήνυμα του Ευαγγελίου και η Ορθόδοξη Πίστη και Παράδοση να μεταλαμπαδευτούν στους εγγύς και τους μακράν. Το προσκλητήριο ή –καλύτερα– η εντολή του Κυρίου «πορευθέντες μαθητεύσατε πάντα τὰ ἔθνη» τού έγινε άσκηση καθημερινής προσευχής και έντονης εργασίας. Ναι, βρισκόταν στο κέντρο της ιεραποστολής που με τόση αγάπη και ζήλο ίδρυσε ακριβώς για να βρίσκεται συνεχώς εκεί που ήθελε ο ίδιος να πορευθεί. Δεν είχε άλλο μέλημα στη ζωή του. Ήταν πλήρως αφοσιωμένος στο έργο της διακονίας για να κηρυχθεί το Ευαγγέλιο «πάσῃ τῇ κτίσει». Εκεί που βρίσκεται σήμερα αγάλλεται η ψυχή του γιατί όλες οι προσπάθειές του παράγουν πλούσιους καρπούς.

Γέρων Μητροπολίτης Ναϊρόμπι
κ. Μακάριος

Ένας σύγχρονος ιεραπόστολος στην πνευματική έρημο των ΗΠΑ

Γέροντας Εφραίμ Φιλοθεΐτης

Το ημερολόγιο δείχνει 26 Σεπτεμβρίου 1947. Ένας νέος μόλις 19 χρονών πατάει τα Άγια χώματα στο Περιβόλι της Παναγίας προκειμένου να μονάσει κοντά στον σύγχρονο Άγιο γέροντα Ιωσήφ τον Ησυχαστή. Εκεί είναι που το Θείο σχέδιό Του ξεκινά!

Σίγουρα τότε, όπως άλλωστε γίνεται και τώρα, πολλοί θα σκανδαλιζόμασταν σκεπτόμενοι πως είναι δυνατόν ένα παιδί να πάρει μια τόσο μεγάλη απόφαση σε μια τόσο νεαρή, ίσως και ανώριμη να την λέγανε κάποιοι, ηλικία. Πολλοί θα λέγαμε ότι αφήνει τον κόσμο και δεν προσφέρει σε αυτόν. Μη γνωρίζοντας το Θείο σχέδιο θα λέγαμε ότι, από το να κλειστεί σε μία σπηλιά στο Άγιο Όρος θα μπορούσε έστω να γίνει ιερέας στον κόσμο ή να γίνει ιεραπόστολος για να μπορέσει έτσι να προσφέρει πιο πολλά στον λαό του Θεού.

Και όμως πόσο λίγοι αισθανόμαστε κάνοντας αυτές τις σκέψεις... Ο νέος αυτός με την βοήθεια του Θεού κατάφερε να μας αποστομώσει πανηγυρικά, καθόλη την «μοναχική» του δράση, η οποία διήρκεσε 72 χρόνια.

Ήδη η Εκκλησία είχε αναδείξει παραδείγματα ανθρώπων που ενώ επέλεξαν τον μοναχικό βίο, εντούτοις πρόσφεραν πολλά στην Εκκλησία. Από την εποχή του Αγίου Κυρίλλου και του Μεθοδίου βλέπουμε μοναχούς να δρουν ως ιεραπόστολοι και να κηρύττουν την Αλήθεια. Έτσι έμελλε να λειτουργήσει το σχέδιο του Θεού για εκείνο τον δεκαεννιάχρονο νέο που ως λαϊκός είχε το όνομα Ιωάννης και ως μοναχός παρέλαβε το όνομα Εφραίμ μόλις μετά από 9 χρόνια παρουσίας του κοντά στον γέροντα Ιωσήφ. Γρήγορα μάλιστα θα γίνει και διάκονος και ιερέας ενώ η ζωή του ήταν πολύ αυστηρή και ασκητική. Ύστερα από την κοίμηση του γέροντα του θα συγκεντρώσει πλήθος μοναχών γύρω του και αργότερα θα γίνει και ηγούμενος της Μονής Φιλοθέου.

Η ζωή του στο Άγιο Όρος ήταν πλούσια από Θεία Χάρη και το έργο που δημιούργησε με τη βοήθεια του Θεού ήταν υποδειγματικό. **Παρόλο που ασκούσε έντονα την ιεραποστολική του δράση με την ανώτατη πράξη της προσευχής, εντούτοις το Θείο θέλημα τον ήθελε δραστήριο και στη πρώτη γραμμή.** Έτσι λοιπόν και έγινε. Ένα πρόβλημα υγείας φέρνει τον π. Εφραίμ στον Καναδά όπου μαζί με τις εξετάσεις από τους γιατρούς αρχίζει και δέχεται διψασμένους Ορθοδόξους για πνευματική καθοδήγηση και εξομολόγηση. **Το Ορθόδοξο φρόνημα κινδύνευε να χαθεί και να μεταβληθεί σε κάτι άλλο, επηρεασμένο από επιρροές Ρωμαιοκαθολικών και Προτεσταντών, όπως αναφέρουν άτομα που ξαναβρήκαν την πραγματική ουσία της Ορθοδοξίας.**

Αυτή η δίψα ήταν και η αφορμή να ξεκινήσει ο π. Εφραίμ μια συνεχόμενη επικοινωνία με τους ανθρώπους του Καναδά και των ΗΠΑ και εκ του μακρόθεν, όταν βρισκόταν στην Ελλάδα για τις υποχρεώσεις της μονής του, αλλά και εκ του σύνεγγυς όταν έκανε ταξίδια στην Αμερική για να τους συναντήσει**. Άρχισε έτσι σιγά σιγά την ιεραποστολική του δράση στην Αμερική ιδρύοντας μοναστήρια σε όλη την επικράτεια που αποτελούσαν οά-**

σεις πνευματικές για τους Ορθοδόξους αλλά και αιτία αρκετοί άνθρωποι να συναντήσουν την Ορθόδοξη πίστη. Πριν ιδρύσει κάθε μοναστήρι, συγκέντρωνε την αδελφότητα με σκοπό να της δημιουργήσει τη λαχτάρα να είναι πρώτη στον πνευματικό αγώνα για την αναγέννηση της Αμερικής. Μάλιστα όλες οι μονές ξεκίνησαν με μεγάλα χρέη αλλά με θαυμαστό τρόπο, εργασία και προσευχή μαζεύονταν οι δόσεις. Συνολικά μέχρι και την κοίμησή του ίδρυσε 19 μοναστήρια (17 στις ΗΠΑ και 2 στον Καναδά) **μεταλαμπαδεύοντας έτσι το Αγιορείτικο φως στην μητρόπολη της εκκοσμικευμένης Δύσης. Για να υπάρχει πνευματική πληρότητα σε έναν λαό χρειάζεται η εμπειρία και του ενοριακού και του μοναστικού βίου. Ο τελευταίος ήταν αυτός που έλειπε από την Αμερική με αποτέλεσμα ο π. Εφραίμ να γίνει ο θεμελιωτής του Ορθόδοξου μοναχισμού στην Αμερική.**

«Είδα κόσμο να διψά, δεν ξέρουνε τι είναι η προσευχή, δεν ξέρουνε τι είναι η μετάνοια, εξομολόγηση. Ο κόσμος έχει ανάγκη από κάτι που σταθεροποιεί το σπόρο που ρίχνουμε» έλεγε ο π. Εφραίμ. Έβλεπε καθημερινά 20 με 30 άτομα κάτι που σημαίνει ότι στα 30 χρόνια παρουσίας του στην Αμερική εξομολόγησε πάνω από 100.000 ενώ επισκεπτόταν και τις φτωχογειτονιές για να βοηθήσει κόσμο που δεν ήξερε ούτε από θρήσκευμα ούτε από εθνικότητα. Μαρτυρίες ανθρώπων αποδεικνύουν τις θαυματουργικές επεμβάσεις του γέροντος Εφραίμ στην ενίσχυση του Ορθόδοξου φρονήματος αφού είχε το διορατικό, το ιαματικό και το προορατικό χάρισμα τα οποία με πολύ διάκριση τα χρησιμοποιούσε προς δόξαν Θεού για τη σωτηρία των ανθρώπων. Η παρουσία του π. Εφραίμ στην Αμερική παρακινούσε πλήθους κόσμου να πηγαίνει στις εκκλησίες και στα σπίτια για να τον ακούσουν. Είναι χαρακτηριστική η μαρτυρία ενός ομογενή, ηλικίας 35-40 χρονών, όπου σε μια συνάντηση μόνο ένα βλέμμα του γέροντα μέσα σε πλήθος κόσμου προς το πρόσωπό του ήταν αρκετό για να τον ενεργοποιήσει και να τον παρακινήσει να κάνει την πρώτη του εξομολόγηση.

Είναι θαύμα Θεού η πολυποίκιλη βοήθεια του γέροντα στον αμερικανικό λαό που κατάφερε να τους επαναφέρει και πάλι στον Ορθόδοξο τρόπο λατρείας, όχι επιμένοντας στην αμαρτωλότητά τους, αλλά γνωρίζοντας την πνευματική αδυναμία τους και παρακινώντας τους να αγωνιστούν στην κατάκτηση και την απόκτηση αρετών. **Έβρισκαν έτσι οι ζωές των ανθρώπων ανάπαυση κοντά στις μοναστικές αδελφότητες επιβεβαιώνοντας τον λόγο του γέροντα ότι: «κάθε μοναστήρι είναι και ένα φυλάκιο του Θεού, διότι είναι ο πνευματικός φάρος της περιοχής που διώχνει τα δαιμόνια και έρχονται οι Άγγελοι».**

Καταλήγοντας, για να καταλάβουμε τη σημασία του ιεραποστολικού έργου που άφησε ο π. Εφραίμ στην Αμερική, αρκεί να αφουγκραστούμε τα λόγια του Αγ. Πορφυρίου που είπε: «Η ιεραποστολή για την οποία τον κάλεσε ο Θεός στην Αμερική θα έχει την χάρη των πρωτοχριστιανικών χρόνων. Είναι ανώτερη αποστολή γιατί η Αμερική ζει την ψευδαίσθηση ότι γνωρίζει την Εκκλησία, έχει την πνευματική αυτάρκεια, ενώ η Αφρική γνωρίζει την άγνοια της».

Είθε οι πρεσβείες και το παράδειγμα ζωής του γέροντος Εφραίμ να νουθετήσουν την αμαρτωλή ζωή μας και να βρούμε ο καθένας μας καταφυγή σε μεγάλους ανθρώπους που θα συνεχίσει να γεννά η ζωντανή Εκκλησία του Θεού.

Ιωάννης Μπέκος
Μηχανολόγος Μηχανικός ΕΜΠ

Πηγές: 1) gr.pravoslavie.ru,
2)www.romfea.gr
3) Cosmote TV Ντοκιμαντέρ
«Σύγχρονοι γέροντες»

Λιτανεία στην καρδιά της Αφρικής για απαλλαγή από τον Κορονοϊό

Να σημειωθεί ότι στα μέσα Μαΐου ο Σεβ. Μητροπολίτης Κινσάσα, Υπέρτιμος και Έξαρχος Κεντρώας Αφρικής κ. Νικηφόρος μπαίνει εμπρός και προεξάρχει λιτανειών, ιερών σεβασμάτων μέσα στην καρδιά της Αφρικής για την απαλλαγή του τόπου, της ηπείρου και ολόκληρης της οικουμένης από τον Κορονοϊό. Η συμμετοχή του ευσεβούς πληρώματος είναι πολυάριθμη και αποδεικνύει ότι η Αφρική αποτελεί τη νέα δυναμική ήπειρο της Ορθοδοξίας και της διατήρησης των ιερών παραδόσεων.

Χειροτονία νέου διακόνου στην Ιερά Μητρόπολη Κινσάσας

Σε κλίμα αναστάσιμης χαράς ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Κινσάσας κ. Νικηφόρος τέλεσε την Κυριακή 24 Μαΐου 2020, κατόπιν παρακλήσεως του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Κανάγκας κ. Θεοδοσίου, στον Πανεπιστημιακό Ιερό Ναό Αγίου Αθανασίου του Αθωνίτου, την εις Διάκονον χειροτονία του Βασίλη ΠΕΜΠΙ, φοιτητού του τελευταίου έτους της Θεολογικής Σχολής του Ορθοδόξου Πανεπιστημίου του Κογκό.

Αρχικά, στο τέλος του Όρθρου, κατά τον οποίο χοροστάτησε ο Σεβασμιώτατος, τελέστηκε η συμφώνως προς τις τυπικές διατάξεις σε υποδιάκονο χειροτονία του Βασίλη.

Στη Θεία Λειτουργία που ακολούθησε, στην οποία προεξήρχε ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Κινσάσας, συμπαραστατούμενος από τους ιερείς της Ιεράς Μητροπόλεως, τον πατέρα Γεράσιμο Kanku, ο οποίος είναι πνευματικός της Σχολής και τον πατέρα Σαμουήλ Mbuabua, έλαβε χώρα η εις διάκονον χειροτονία του Βασίλη. Ο Βασίλης κατάγεται από την περιοχή της Mweka και ανήκει στην Ιερά Μητρόπολη Κανάγκας.

Στον λόγο του ο Σεβασμιώτατος τόνισε πως πρέπει να διακονούμε τον Θεό μετά φόβου Θεού και αγάπης, και πολύ περισσότερο οι κληρικοί που διακονούν για τη σωτηρία τη δική τους και των πιστών.

Στο τέλος, ακολούθησε μια εορταστική εκδήλωση, την οποίαν είχαν ετοιμάσει οι συμφοιτητές του νέου διακόνου, οι οποίοι τραγούδησαν για τον συμφοιτητή τους που είναι πλέον διάκονος και θα υπηρετεί στην ιεραποστολή της Ιεράς Μητροπόλεως Κανάγκας.

Εκ της Ιεράς Μητροπόλεως Κινσάσα

Ο π. Χαρίτων στη Γκόμα του Κονγκό κοπιάζει ιεραποστολικά

Στη νεοϊδρυθείσα Ιερά Επισκοπή Γκόμα του Κονγκό ο Πατριαρχικός Έξαρχος Αρχιμανδρίτης π. Χαρίτων, γηγενής κληρικός, πνευματικό παιδί του μακαριστού Μητροπολίτου Πενταπόλεως κυρού Ιγνατίου Μανδελίδη, αγωνίζεται σκληρά για την εγκατάστασή του στην περιοχή αυτή, αφού ξεκινάει από το μηδέν. Φέρει το όνομα του Ορθόδοξου ιεραποστόλου της Αφρικής μακαριστού π. Χαρίτωνος

Πνευματικάκι. Ήδη έχει ξεκινήσει να κατηχεί γηγενείς που πρόκειται να βαπτιστούν και αυτοί θα αποτελέσουν τον πυρήνα της νέας Ορθόδοξης Εκκλησίας στην περιοχή.

Την Κυριακή των Βαΐων καθώς και τη Μεγάλη Εβδομάδα τελέστηκαν οι ακολουθίες του Νυμφίου, του Μυστικού Δείπνου, των Παθών του Επιταφίου και της Ανάστασης με την παρουσία των ελάχιστων βαπτισμένων Ορθοδόξων. Ιεροί Ναοί δεν υπάρχουν παρά μόνο πρόχειρες κατασκευές (λασποκαλύβες) και δεν υπάρχει χώρος στέγασης της Επισκοπής.

Ευχόμαστε ο Κύριος να του χαρίζει υγεία και πλούσιες σωματικές και ψυχικές δυνάμεις ώστε να καταφέρει με τη Χάρη του Θεού να εδραιώσει την Ορθοδοξία και να αυξήσει τους πιστούς στην περιοχή αυτή.

Θεμέλιος λίθος για τον Ναό Κοιμήσεως της Θεοτόκου στο Jeonju

Την Παρασκευή 10 Απριλίου 2020, τοποθετήθηκε από τον Μητροπολίτη Κορέας κ. Αμβρόσιο, ο θεμέλιος λίθος για την κατασκευή της Εκκλησίας Κοιμήσεως της Θεοτόκου, συνοδευόμενος από τους ιερείς π. Ιλαρίωνα Jeong και π. Αντόνιο Lim, και από τον Διάκονο Yohan Park. Εξαιτίας της επιδημίας του νέου κορονοϊού η τελετή παρακολουθήθηκε από λίγους πιστούς της ενορίας μας στο Jeonju και αντιπροσώπους της κατασκευαστικής εταιρίας E ECO CO.

Κατά τη διάρκεια της τελετής, ο Μητροπολίτης Αμβρόσιος μετέφερε το παρακάτω σύντομο μήνυμα.

«Αγαπημένοι αδελφοί και αδελφές εν Κυρίω,

Είναι βαθιά η συγκίνησή μου που συγκεντρωθήκαμε όλοι εδώ σήμερα για να παρακολουθήσουμε την τελετή της τοποθετήσεως του θεμελίου λίθου της Κοιμήσεως της Θεοτόκου και του γειτονικού κέντρου της κοινότητας.

Δε θα μπορούσαμε να είχαμε φανταστεί καλύτερο καιρό από αυτόν για τη σημερινή τελετή, αφού σύντομα θα εορτάσουμε τα Πάθη και την Ανάσταση του Κυρίου.

Όπως είναι γνωστό, το Πάθος του Κυρίου κορυφώνεται με την Σταύρωσή

Του. Πάνω στον Σταυρό, ο Υιός του Θεού Ιησούς Χριστός, «Ὁ Βασιλεὺς τῆς Δόξης», έδωσε την πιο δύσκολη και φριχτή μάχη στην ιστορία της ανθρωπότητας, νικώντας τον διάβολο και την αμαρτία.

Με το Άγιο Αίμα του να τρέχει στον Σταυρό, δυνάμωσε και ασφάλισε την Εκκλησία Του. Γι' αυτό τοποθετούμε την πλάκα με τον Σταυρό χαραγμένο στα θεμέλια της Εκκλησίας, επειδή ο Σταυρός είναι, πρώτα απ' όλα, το θεμέλιο της Πίστης μας. Κάθε Ορθόδοξη Εκκλησία δεν τον έχει μόνο στα θεμέλιά της, αλλά και εσωτερικά, εξωτερικά και στην στέγη της (στον τρούλο), ώστε το σήμα του Σταυρού να μαρτυρεί τη νίκη του Χριστού σε όλους αυτούς που βρίσκονται μέσα ή έξω από την Εκκλησία.

Δεύτερον, ο Σταυρός είναι το σύμβολο της Θυσίας. Ο Χριστός πάνω στον Σταυρό έδωσε το μοναδικό και ανεπανάληπτο παράδειγμα της υπέρτατης θυσίας για την ανθρώπινη φυλή, για να διδάξει σ' εμάς ότι η επίγεια Εκκλησία Του και τα μέλη Της πρέπει πάντα να ακολουθούν το μονοπάτι της θυσίας για τη σωτηρία του κόσμου. Αυτός είναι και ο ρόλος της Εκκλησίας και των παιδιών της.

Τρίτον, η σημασία του Σταυρού είναι χαρά. «Ἰδού γὰρ ἦλθε διά τοῦ Σταυροῦ χαρά ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ», λέμε κάθε Κυριακή πρωί και κάθε μέρα για σαράντα μέρες μετά το Πάσχα. Όπως ο Απόστολος Παύλος γράφει, «Χριστῷ συνεσταύρωμαι» (Γαλ. 2:20), έτσι αν εμείς ζήσουμε την προσωπική μας σταύρωση, καθημερινά σταυρώνουμε «τοῖς παθήμασιν καὶ ταῖς ἐπιθυμίαις» (Γαλ. 5:24), μετά σίγουρη αληθινή χαρά θα έρθει σε εμάς, η οποία, σύμφωνα με την υπόσχεση του Χριστού, «τὴν χαρὰν ὑμῶν οὐδεὶς αἴρει ἀφ' ὑμῶν» (Ιω. 16:22).

Τέταρτον, ο Σταυρός είναι ελπίδα.

Μέσω του Σταυρού, γεννιέται η ασφαλής και ακλόνητη ελπίδα. Εάν στηριχθούμε στον Σταυρό του Χριστού, ποτέ δε θα λυγίσουμε από το βάρος των δοκιμασιών στη ζωή μας. Για παράδειγμα, τώρα που όλοι ζήσαμε τον εφιάλτη της επιδημίας του νέου κορονοϊού, δε θα κατακλυστούμε από φόβο και απελπισία, αλλά, τουναντίον, θα ζήσουμε με την ακλόνητη ελπίδα ότι μετά την σταύρωση έρχεται η Ανάσταση.

Ας ευχαριστήσουμε τον Κύριο και την Υπερευλογημένη Θεοτόκο που μας αξίωσε σήμερα να παρακολουθήσουμε αυτό το χαρμόσυνο και ιστορικό γεγονός της Μητρόπολής μας.

Σας μεταφέρω τις πατρικές ευχές και ευλογίες του Οικουμενικού Πατριάρχη κ. Βαρθολομαίου και του Μητροπολίτη Πισιδίας κ. Σωτήριου για τη χαροποιό ολοκλήρωση αυτού του ιερού έργου.

Ευχαριστούμε το ιερατείο και τους ενορίτες για τις προσπάθειές τους που οδήγησαν στο σημερινό αποτέλεσμα. Σας προτρέπω να συνεχίσετε να προσφέρετε βοήθεια, ανάλογα με τις δυνάμεις του καθενός, ώστε να επιτύχουμε το επιθυμητό αποτέλεσμα.

Πηγή: https://orthodoxtimes.com

Θεμελίωση Ναού στην Κανάγκα αφιερωμένο στον Άγιο Παΐσιο

Αρχές Ιουνίου ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Κανάγκας κ.Θεοδόσιος προχώρησε στη θεμελίωση ιερού ναού αφιερωμένου στον Άγιο Παΐσιο τον Αγιορείτη. Είναι ο πρώτος Ναός στην Κανάγκα προς τιμήν του Αγίου Παϊσίου. Μόλις έγινε η θεμελίωση αμέσως ξεκίνησαν οι εργασίες για την ανοικοδόμηση του ναού. Δόξα τω Θεώ με το χτίσιμο καινούργιων ναών οι καμπάνες της Ορθοδοξίας ακούγονται όλο και πιο ευρύτερα. Το μήνυμα του Ευαγγελίου τρέχει με γρήγορους ρυθμούς στην Αφρική.

Ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Κανάγκας κ. Θεοδόσιος θεμελιώνει τον Ι. Ναό, που είναι ο πρώτος Ναός στην Κανάγκα προς τιμήν του Αγίου Παϊσίου

Οι γυναίκες βοηθούν στη θεμελίωση του Ιερού Ναού κουβαλώντας πέτρες

Ο Σεβασμιώτατος επιβλέπει τις εργασίες ανοικοδόμησης του Ναού

Διανομή βοήθειας στη Μητρόπολη Κανάγκας

Για άλλη μία φορά ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Κανάγκας κ.κ. Θεοδόσιος σκόρπισε χαρά, αγάπη και χαμόγελα σε ταλαιπωρημένα, φτωχά και υποσιτισμένα παιδιά σε Ίδρυμα της Κανάγκα. Τους πρόσφερε τρόφιμα, ρούχα, παπούτσια και παιχνίδια. Σκόρπισε χαμόγελα από την αγάπη του κόσμου της Ελλάδας. Ευχαριστεί

όλους τους δωρητές που προσφέρουν τον οβολό του και την αγάπη τους στους Αφρικανούς αδελφούς και εύχεται: «Ο Θεός να σας ευλογεί. Τα δικά σας παιδιά να μη στερούνται τίποτα και να χαίρονται μέσα στην Αγία μας Εκκλησία. Να σας ανταποδίδει ο Θεός ότι προσφέρετε στην ιεραποστολική Μητρόπολή μας».

Επίσης τη Διακαινήσιμο εβδομάδα διένειμε τρόφιμα (ρύζι, γάλα, λάδι, καραμέλες και φασόλια) σε πάμπτωχους κατοίκους της Κανάγκας. Έλαβαν τρόφιμα 160 άτομα. Για ώρα τραγουδούσαν και ευγνωμονούσαν έξω από την Ιεραποστολή στην Κανάγκα!

Δημοτικό Σχολείο στο Κρου Μπέι στη Σιέρρα Λεόνε

Η ανοικοδόμηση του σχολείου «Ο Ευαγγελισμός της Θεοτόκου», το οποίο κτίζεται στη συνοικία Κρου Μπέι της πρωτεύουσας της Σιέρρα Λεόνε Φρήταουν με τις άοκνες προσπάθειες του ιεραποστόλου π. Θεμιστοκλή Αδαμόπουλου, προχωρά με γρήγορους ρυθμούς και θα λειτουργήσει με την έναρξη της νέας σχολικής χρονιάς.

Η κρατική τηλεόραση επισκέφθηκε το Κρου Μπέι και αφιέρωσε εκτενέστατο ρεπορτάζ θεωρώντας πολύ μεγάλο γεγονός αυτό το έργο που κάνει η Ορθόδοξη Εκκλησία στην παραγκούπολη. Πήρε συνέντευξη από τον ιεραπόστολο π. Θεμιστοκλή, ο οποίος παρουσίασε την πορεία των έργων και τόνισε ότι το έργο αυτό εκφράζει την Ορθόδοξη πίστη στην πράξη καθώς η Ορθόδοξη Εκκλησία είναι ταγμένη στη διακονία στον συνάνθρωπο ανεξαρτήτου φυλής και χρώματος, έτσι δεν μπορούσε να μείνει αδιάφορη στη μεγάλη δίψα των Αφρικανών για μάθηση.

Όπως μας ανέφερε ο π. Θεμιστοκλής σε επικοινωνία που είχαμε μαζί του «η ανέγερση του σχολείου άλλαξε όλη την εικόνα για την Ορθόδοξη ιεραποστολή. Οι άνθρωποι εκεί είναι ενθουσιασμένοι. Η Ιεραποστολή έχει αναλάβει εδώ και χρόνια στην πρωτεύουσα τη λειτουργία ενός γυμνασίου, το οποίο βρίσκεται κοντά στην παραγκούπολη του Κρου Μπέι, αλλά και κοντά στο μητροπολιτικό ναό της Ιεραποστολής, του Αγίου Ελευθερίου. Στο σχολείο αυτό θα πηγαίνουν τα παιδιά όταν τελειώσουν το δημοτικό στο Κρου Μπέι. Οπότε η Ιεραποστολή θα έχει όλα αυτά τα παιδιά υπό την επίβλεψή της από το νηπιαγωγείο έως και το γυμνάσιο, κάτι πολύ σημαντικό! Τα κρατικά ΜΜΕ στη Σιέρρα Λεόνε επευφημούν την Ορθόδοξη εκκλησία και μιλούν για το θαύμα που "ζουν" στην παραγκούπολη».

Να σημειωθεί ότι ο Όμιλός μας ανέλαβε να καταβάλει τη μισθοδοσία δύο δασκάλων του σχολείου σε μόνιμη βάση καθ' όλη τη διάρκεια της σχολικής χρονιάς. Ευχόμαστε και προσευχόμαστε ο Θεός να φωτίσει κι άλλους ανθρώπους Του ώστε να συνεισφέρουν στα έξοδα λειτουργίας του νέου σχολείου.

Όταν ένας Ορθόδοξος ναός στην Κορέα γίνεται τουριστικός προορισμός. Ο Θεός εργάζεται μυστηριωδώς!

Ο Καθεδρικός ναός του Αγίου Νικολάου της Ορθόδοξης Μητροπόλεως Κορέας πάντοτε ήταν σημείο αναφοράς στη Σεούλ. Τα τελευταία όμως χρόνια, από τότε δηλαδή, που ο Ναός χαρακτηρίστηκε ως διατηρητέο μνημείο (Seoul Future Heritage) έχει αυξηθεί η επισκεψιμότητά του και διαφημίζεται από τις αρχές της πόλης ως τουριστικός προορισμός για τους ταξιδιώτες ντόπιους και ξένους.

Ο Καθεδρικός Ναός του Αγ. Νικολάου στη Σεούλ ανακηρύχθηκε διατηρητέο μνημείο της πόλης της Σεούλ από την Τοπική Unesco

Επίσης καθηγητές με τους φοιτητές τους από Αρχιτεκτονικές Σχολές, αλλά και Σχολές Καλών Τεχνών επισκέπτονται το Ναό για να μελετήσουν τον βυζαντινό ρυθμό και για να εργαστούν επί τόπου στη ζωγραφική.

Η τουριστική κάρτα που έβγαλε ο Δήμος της Σεούλ και έχει ζωγραφισμένο τον Καθεδρικό Ορθόδοξο Ναό του Αγ. Νικολάου

Είναι χαρακτηριστικό ότι οι υπεύθυνοι του μεγαλύτερου τηλεοπτικού σταθμού της Κορέας KBS, αποφάσισαν πρώτον να χρησιμοποιήσουν τον προαύλιο χώρο του Ναού για τα γυρίσματα ενός τηλεοπτικού σήριαλ με πολύ δημοφιλείς ηθοποιούς και δεύτερον να παρουσιάσουν τον Ναό του Αγίου Νικολάου σε εκπομπή που ασχολείται με τα αξιοθέατα της Σεούλ, την οποία παρουσιάζει ένας πολύ γνωστός ηθοποιός.

«Ας είναι ευλογημένο το άγιο Όνομα του Θεού, που ξέρει να παρουσιάζει πολλούς και παράξενους τρόπους για τη διάδοση της μαρτυρίας της Ορθόδοξης Εκκλησίας του στην Κορέα».

Η όμορφη αυτή είδηση δημοσιεύεται στο περιοδικό «ΟΔΟΙΠΟΡΙΚΟ» του Πατριαρχικού Ιδρύματος Ορθοδόξου Ιεραποστολής Άπω Ανατολής. (τεύχος 69 Οκτωβρίου - Νοεμβρίου - Δεκεμβρίου 1019).

Για άλλη μια φορά επιβραβεύεται η σοβαρή, συνεχής και επίμονη δουλειά της Ορθόδοξης Εκκλησίας στην Κορέα αλλά και οι προσωπικοί αγώνες και κόποι του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτη Κορέας κ.κ. Αμβροσίου.

Επικήδειος λόγος στην Παρασκευή Παυλάκου

Η Παρασκευή γεννήθηκε στη Κρωβύλη του νομού Κομοτηνής, όπου υπηρετούσαν οι γονείς της ως δάσκαλοι, την 17ην Μαρτίου του 1932. Ήταν το πρώτο παιδί του Ευσταθίου και της Ευγενίας το γένος Μιχαηλίδου από την Ανδριανούπολη της Ανατολικής Θράκης. Ο πατέρας της καταγόταν από το Παληπέρι (κοινότητα Πεταλιδίου) του νομού Μεσσηνίας. Το δεύτερο παιδί της οικογένειας γεννήθηκε τρία χρόνια μετά την Παρασκευή και έλαβε το όνομα Ευσταθία, λόγω θανάτου του πατέρα από φυματίωση.

Η θεία της Παρασκευής, Χρυσάνθη (αδελφή της μητέρας της) το 1941 λόγω πολέμου, της κατοχής και της πείνας, ανέλαβε την κηδεμονία και ανατροφή της. Αυτό για να ανακουφίσει την αδελφή της Ευγενία, ώστε να έχει την έγνοια ενός μόνου ανηλίκου παιδιού, της Ευσταθίας. Η Ευσταθία σπούδασε νηπιαγωγός στη Θεσσαλονίκη, υπηρέτησε σε νηπιαγωγεία της Μακεδονίας και το 1980 εκάρη μοναχή με το όνομα Θέκλα. Ο τόπος μετανοίας της είναι το μοναστήρι των Αγίων Πάντων στις Σπέτσες.

Η θεία πήρε την Παρασκευή στη Θεσσαλονίκη. Εκεί η Παρασκευή τελείωσε το δημοτικό και παρέμεινε και μετά την απελευθέρωση της Ελλάδος από την Γερμανική κατοχή και τον εμφύλιο, όπου συνέχισε στο εξατάξιο Γυμνάσιο και μετά σπούδασε στη Παιδαγωγική Ακαδημία. Στη Θεσσαλονίκη παρακολουθούσε με θέρμη και ζήλο τα κατηχητικά και τις ομάδες της αδελφότητος «Ζωή». Η αδελφότητα «Ζωή» με υπεύθυνο τον πατέρα Λεωνίδα Παρασκευόπουλο, δραστηριοποιήθηκε κατά την περίοδο της κατοχής στα συσσίτια και πολλοί άνθρωποι γλύτωσαν το θάνατο από πείνα. Ο πατήρ Λεωνίδας (μετέπειτα μητροπολίτης Θεσσαλονίκης 1967-1974), προσπαθούσε να ειρηνεύσει τους Θεσσαλονικείς που είχαν αγριέψει από τον πόλεμο και τον εμφύλιο σπαραγμό. Ο πατήρ Λεωνίδας υπήρξε πνευματικός της Παρασκευής. Το αγωνιστικό περιβάλλον της χριστιανικής αδελφότητος «Ζωή» που μεταπολεμικά είχε στους κόλπους του την αφρόκρεμα των ελλήνων διανοουμένων και επιστημόνων, αλλά κυρίως ο πνευματικός, της ενστάλαξαν στην καρδιά της το βαθύ πόθο να γίνει ενσυνείδητη χριστιανή και να αγωνισθεί, ώστε με το παράδειγμά της να κάνει έναν κόσμο, όπου να κυβερνά η αγάπη και η δικαιοσύνη του Χριστού, χωρίς πολέμους, έχθρες, μίση, θανάτους από πείνα ή σκοτωμούς αδελφών μεταξύ τους.

Η Παρασκευή στην αρχή εργάσθηκε ως κοινοτική δασκάλα (πληρωνόταν από τους γονείς των παιδιών) στη Τερπνή Νιγρίτα Σερρών 80 χιλιόμετρα μακριά από την αγαπημένη της Θεσσαλονίκη. Το 1956 διορίσθηκε ως δημόσιος υπάλληλος στη Λειβαδιά Σερρών όπου παρέμεινε 13 χρόνια έως το 1969. Η Λειβαδιά ήταν το χωριό όπου άνθισαν τα εφόδια που απέκτησε όχι μόνο από την Ακαδημία και την αγάπη της να μάθει γράμματα στα παιδιά με πολύ υπομονή και αγάπη, αλλά και να μεταφέρει το χαρούμενο μήνυμα του Ευαγγελίου και της αγάπης του Χριστού σε μια αγροτική περιοχή της Μακεδονίας όπου υπήρχε φτώχεια, μετανάστευση της νεολαίας στη Γερμανία και πολιτικά μίση και εχθρότητες. Οι περισσότεροι γονείς ήταν αγράμματοι και δεν μπορούσαν να βοηθήσουν τα παιδιά τους στα μαθήματα και αυτό το έργο το επωμίστηκε η ακούραστη Παρασκευή. Με τον

ευγενικό, υπομονετικό και ήπιο χαρακτήρα της, αλλά και με την ακούραστη εργατικότητά της προσέλκυσε πολλούς κατοίκους γύρω της.

Τα παιδιά που τέλειωναν το δημοτικό, δεν πήγαιναν στο Γυμνάσιο, όχι γιατί δεν υπήρχε γυμνάσιο στο χωριό τους, αλλά και γιατί βοηθούσαν με την εργασία τους την αγροτική επιχείρηση της οικογένειας. Η Παρασκευή συγκέντρωνε τα κορίτσια το πρωί της Κυριακής μετά την εκκλησία και τους μιλούσε για τις παραβολές και τα θαύματα του Χριστού, αλλά τα μάθαινε και τραγούδια και παιχνίδια για να είναι χαρούμενα. Εκεί έμελλε να γνωρίσει και το καλύτερο κατηχητόπουλό της τη Στεργιανή που προβιβάσθηκε μετά σε βοηθός της και έμελλε να πορευθούν μαζί στη ζωή για περισσότερο από 40 χρόνια και να αποτελούν παράδειγμα χριστιανικής συμβίωσης στην ενορία του Αγίου Ελευθερίου Γκύζη όπου κατοικούν. Τις μητέρες τις συγκέντρωνε το απόγευμα της Κυριακής. Εκεί τις ανέλυε με απλά λόγια τη Καινή Διαθήκη, αλλά περισσότερο μιλούσε στις καρδιές των αγροτισσών, η καλοσύνη, η απλότητα και η αγάπη της Παρασκευής για όλους τους κατοίκους του χωριού τους.

Η Παρασκευή οργάνωσε χορωδία με τα παιδιά του σχολείου που τα τραγούδια έμειναν αξέχαστα στο χωριό, αλλά και θεατρικές παραστάσεις και ποιήματα για την 28η Οκτωβρίου, τα Χριστούγεννα, την εορτή των Τριών Ιεραρχών που εορταζόταν μαζί με τη γιορτή της μητέρας (τότε 2 Φεβρουαρίου), την 25η Μαρτίου, προετοιμασία για τα εγκώμια της Μ. Παρασκευής και τελετή λήξης του σχολικού έτους με γυμναστικές επιδείξεις. Αυτά αποτελούσαν τα πολιτιστικά δρώμενα του χωριού που τα παρακολουθούσαν όχι μόνο οι γονείς των παιδιών του Σχολείου, αλλά και σύσσωμο όλο το χωριό.

Το 1969 πήρε μετάθεση στην Αθήνα και η τύχη της ήταν να βρει και να αγοράσει διαμέρισμα απέναντι από τον άγιο Ελευθέριο Γκύζη. Έτσι παρακολουθούσε σχεδόν ανελλειπώς τις ακολουθίες και τις θείες λειτουργίες της εκκλησίας, χωρίς να χάνει χρόνο από το σπίτι στην εκκλησία και αντίστροφα. Εκεί η σχέση σης με το πολυαγαπημένο κατηχητόπουλό της τη Στεργιανή έγινε δυνατότερη γιατί είχε σύνδεσμο το Χριστό και κοινά πιστεύω και στόχους. Η Στεργιανή είχε τελειώσει τη Σχολή Αδελφών Νοσοκόμων και εργαζόταν ως αδελφή νοσοκόμα στο νοσοκομείο «Ευαγγελισμός». Όταν η Στεργιανή έπαιρνε τα ρεπό της, ερχόταν να ξεκουραστεί στο διαμέρισμα της Παρασκευής, όπου εκτός από σωματική ανάπαυση έβρισκε και ψυχική ηρεμία από την υπερένταση και το στρες της νοσηλείας βαριών περιστατικών. Τελικά αποφάσισαν να συγκατοικήσουν, όταν η Στεργιανή συνταξιοδοτήθηκε από τον Ευαγγελισμό. Έκαναν μαζί κατηχητικά στον άγιο Στυλιανό του Γκύζη και στον άγιο Ιωάννη της Βουλιαγμένης (σκήνωμα Αγίου Νικολάου Πλανά). Η Παρασκευή ήταν τόσο ταπεινή, που παρά το ότι ήταν δασκάλα και ήξερε καλύτερα την ψυχολογία των παιδιών και των εφήβων, ήθελε να παίρνει το κατώτερο κατηχητικό και να αναλαμβάνει η Στεργιανή το μέσο. Είχαν κοινό ταμείο με εξουσιοδοτημένη τη Στεργιανή να παίρνει τα λεφτά από τη τράπεζα, αλλά ποτέ δεν ρωτήθηκε η Στεργιανή πόσα λεφτά και που τα ξόδευε. Αποτελούσαν μια πραγματική οικογένεια όπου υπήρχε μόνο το εμείς και όχι το εγώ. Αξίζει να σημειωθεί ότι τα αδέλφια της Στεργιανής οι νύφες, οι γαμπροί και τα πολλά ανίψια και εγγόνια, αγκάλιασαν τη Παρασκευή με πολύ αγάπη και την αγαπούσαν σαν αδελφή τους και ακόμη περισσότερο από τη Στεργιανή γιατί ήταν άνθρωπος με έμφυτη καλοσύνη και ποτέ δεν θύμωνε.

Το διαμέρισμά τους αν και μικρό μόλις 70 τετραγωνικά μέτρα, ήταν παλάτι και χωρούσε τους πάντες και τα πάντα γιατί το αγίαζε η αγάπη τους και η προσφορά για τον πάσχοντα άνθρωπο. Φιλοξένησε πολλούς υψηλόβαθμους ιερωμένους, ανθρώπους της ιεραποστολής από την Αλβανία, την Βουλγαρία, την Αφρική. Αρκετά χρήματα, φάρμακα, ρούχα και τρόφιμα αποθηκεύθηκαν και συσκευάσθηκαν στο μικρό χολ του διαμερίσματος, προσφορά των ενοριτών, αλλά κυρίως στο οργανωτικό και αγωνιστικό πνεύμα της Στεργιανής και τη καλοσύνη και αφιλοχρηματία της Παρασκευής.

Αφιέρωμα στην εκλεκτή φίλη
Παρασκευή Παυλάκου
για την κοίμησή της,
Δευτέρα 4 Μαΐου 2020,
στο Νοσοκομείο «Ευαγγελισμός»

«Η αοίδιμος Παρασκευή υπήρξε στενός συνεργάτης του Ιεραποστολικού μας Συλλόγου. Στάθηκε αρωγός από τα πρώτα χρόνια της προσπάθειας που ανέλαβε ο μακαριστός ιδρυτής του Π.Χ.Ο. κυρός Κωνσταντίνος.

Πόσα ταξίδια, εξορμήσεις σε Βουλγαρία, Σερβία, Αλβανία και πόσα δέματα πέρασαν από τα χέρια της γλυκιάς και ήρεμης Παρασκευούλας! Συμμετείχε σε όλες τις εορτές-εκδηλώσεις του Συλλόγου μας, στα Συνέδριά μας στην Αράχωβα και πάντα ο πράος, ο γλυκός λόγος της, γεμάτος αγάπη αλλά και πόνο για τον συνάνθρωπο, τον ενδεή, τον ανήμπορο, μας στήριζε και μας ενδυνάμωνε. Η Παρασκευούλα ήταν αθόρυβη αλλά ευεργή βοηθός των Ιεραποστόλων, μια ιεραπόστολος στην πολύβουη πόλη των Αθηνών. Την αγαπήσαμε και μας αγάπησε ολοκληρωτικά, έτσι όπως μόνο η χριστιανική μας πίστη ορίζει. Ανιδιοτελής και πλήρης θείων έργων έφυγε από κοντά μας».

Εκ του Π.Χ.Ο.Ο.Ι.

«ΕΙΣ ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ ΑΙΩΝΙΟΝ...»

Επικήδειος λόγος στον Παναγιώτη Χατζηδαλά

Αρχές Απριλίου μετέβη «ἐκ τοῦ θανάτου εἰς τὴν ζωήν» ένας δίκαιος άνθρωπος, ένας ενάρετος χριστιανός, ένας άνθρωπος του Θεού, ένας πολύτιμος συνεργάτης του Π.Χ.Ο.Ο.Ι. του Παραρτήματος Χρισσού Φωκίδος. Ο αείμνηστος Παναγιώτης Χατζηδαλάς, ένα από τα ιδρυτικά μέλη του εν λόγω Παραρτήματος. Γεννήθηκε στο Χρισσό Φωκίδος πριν από 84 χρόνια από πρόσφυγες Μικρασιάτες γονείς και ανετράφει με σταθερές και ξεκάθαρες ελληνοχριστιανικές αρχές διαπλάθοντας έναν χαρακτήρα έντιμο, ηθικό, γεμάτο από προσφορά, αλτρουϊσμό, καλοσύνη και ντοπροσύνη.

Είχε την ευτυχία να δημιουργήση μία καλή οικογένεια, διότι ο Θεός του χάρισε, όπως του άξιζε, πιστή και έργατική σύζυγο αλλά και δύο εξαίρετα παιδιά που θα συνεχίσουν να τιμούν το όνομά του.

Αν θέλει κανείς να περιγράψει την προσωπικότητα του μακαριστού συνεργάτη Παναγιώτη, δεν έχει παρά να θυμηθεί τον λόγο του Κυρίου μας, «Μάθετε ἀπ' ἐμοῦ, ὅτι πρᾶος εἰμὶ καὶ ταπεινὸς τῇ καρδίᾳ».

Αθόρυβα και χωρίς τυμπανοκρουσίες προσέφερε επί σειρά ετών τις υπηρεσίες του ως εκκλησιαστικός επίτροπος της ενορίας της Ευαγγελίστριας στον ομώνυμο Ιερό Ναό του χωριού.

Καθώς ήταν άνθρωπος του Θεού, που στην καρδιά του έκαιγε η πίστη στον Θεό αλλά και η αγάπη για τον συνάνθρωπο, με μεγάλη προθυμία ανταποκρίθηκε στο κάλεσμα του μακαριστού παπούλη Κωνσταντίνου Σακελαρόπουλου να συμμετάσχει στην Επιτροπή Συνεργατών του Πανελλήνιου Χριστιανικού Ομίλου Χρισσού ώστε να δημιουργηθεί το έτος 1983 το Παράρτημα του Π.Χ.Ο.Ο.Ι. στο Χρισσό Φωκίδος. Καθώς ήταν σ' όλη του τη ζωή αγωνιστής, υπόδειγμα εντιμότητας, θυσίας και αξιοπρέπειας, σεμνότητας και εργατικότητας υπηρέτησε επάξια το Παράρτημα από την θέση που του ανατέθηκε μέχρι το τέλος της επίγειας ζωής του με την στήριξη της εξαίρετης συζύγου του κας Σοφίας. Ούτε οι επαγγελματικές του υποχρεώσεις, διότι εργαζόταν ως φύλακας στο Μουσείο Δελφών αλλά ασκούσε και την τέχνη του τσαγγάρη στο χωριό, ούτε η μακροχρόνια ασθένεια του ζαχαρώδη διαβήτη που τον ταλαιπωρούσε από την ηλικία των 40 ετών, στάθηκαν εμπόδιο να ξεφύγει από τον ανθρωπιστικό προσανατολισμό του και τις βαθιές κοινωνικές ευαισθησίες του και να εγκαταλείψει την ιεραποστολή των μετόπισθεν. Ως άνθρωπος με βαθιά επίγνωση του καθημερινού μόχθου και της βιοπάλης, με ανεπτυγμένη στο έπακρο την αίσθηση αλληλεγγύης και με πηγαία αισθήματα για τη ζωή και τον συνάνθρωπο, τον ευαισθητοποιούσαν άμεσα οι δυσκολίες και τα ζητήματα των ιεραποστόλων στην πρώτη γραμμή και συνεργαζόταν πρόθυμα, με ύφος χαρούμενο, με πραότητα και ηρεμία χαρακτήρος με τα

υπόλοιπα μέλη του Παραρτήματος για την επίτευξη των ιερών στόχων του Συλλόγου.

Ο αοίδιμος Παναγιώτης θα μείνει για πάντα χαραγμένος στις μνήμες και στις καρδιές όλων όσων είχαμε την τύχη να συνεργαστούμε και να συμπορευθούμε μαζί του ως ένας απλός και ταπεινός στην καρδία άνθρωπος, πάντοτε συνετός, εγκάρδιος, με σοβαρότητα, χωρίς επιτήδευση στη συμπεριφορά και στην παρουσία του.

Είμαστε απολύτως πεπεισμένοι ότι η ψυχή του αείμνηστου Παναγιώτη πέταξε στα χέρια του Θεού και έφυγε έτοιμη για την αιώνια Βασιλεία των ουρανών.

Ευστάθιος Σταυριανός
Επικεφαλής Επιτροπής
Συνεργατών Π.Χ.Ο.Ο.Ι. Χρισσού

Ο μακαριστός Κωνσταντίνος με συνεργάτες στην κατασκήνωση «Αγ. Ταβιθά», όπου όλοι τώρα βρίσκονται στον ουρανό. Διακρίνονται κατά σειρά: κάτω δεξιά ο Παν. Παπαπροκοπίου, Γεωρ. Μεθυμάκης, Σπ. Κομπορόζος, πάνω δεξιά Παν. Χατζηδαλάς, ο μακαριστός Κωνσταντίνος, Ιωαν. Σταυριανός

Εκδημία εκλεκτών συνεργατών του Π.Χ.Ο.Ο.Ι.

Η είδηση της «εις Κύριον εκδημίας» των αδελφών εν Χριστώ και αγαπητών μελών του Π.Χ.Ο.Ο.Ι. Μιχάλη Σακελαρόπουλου και του ζεύγους Μαρίας και Παναγιώτη Παπαπροκοπίου προκάλεσε στους συνεργάτες του Ομίλου ιδιαίτερη θλίψη.

Ο **Μιχάλης Σακελαρόπουλος** εξάδελφος του μακαριστού Κωνσταντίνου, υπήρξε ένα από τα ιδρυτικά μέλη του Π.Χ.Ο.Ο.Ι. στα κεντρικά των Αθηνών, όταν ακόμα ο μακαριστός Κωνσταντίνος διέμενε εξόριστος στην «Κατηχητική Σχολή» του Αγίου Αθανασίου Κυψέλης.

Το **ζεύγος Μαρία και Παναγιώτης Παπαπροκοπίου** υπήρξε πρότυπο συζυγίας όπως το Ευαγγελικό ζεύγος Ακύλας και Πρίσκιλλα. Ήταν στενοί συνεργάτες του μακαριστού Κωνσταντίνου, στα οικοτροφεία που είχε η Μητρόπολη Καρδίτσας επί την επίβλεψη και φροντίδα της κατά τα έτη 1967-1974. Κατόπιν ακολούθησαν τον μακαριστό Μητροπολίτη κατά την απομάκρυνσή του από την Μητρόπολή του το 1974 και απετέλεσαν τον πυρήνα της δημιουργίας του Παραρτήματος Εξωτερικής Ιεραποστολής στη Θήβα Βοιωτίας. Μέχρι το τέλος της ζωής τους, άνθρωποι με βαθιά πίστη στο Θεό, διακονούσαν με όλες τους τις δυνάμεις το Παράρτημα Εξωτερικής Ιεραποστολής Θηβών του Π.Χ.Ο.Ο.Ι.

Οι τρεις προαναφερθέντες αοίδιμοι συνεργάτες φρόντισαν με την δραστηριότητά τους και την ενεργητικότητά τους να κάνουν γνωστό το ιεραποστολικό έργο του νεοϊδρυθέντος τότε Πανελλήνιου Χριστιανικού Ομίλου, ακολουθώντας τις νουθεσίες του μακαριστού ιδρυτή Κωνσταντίνου, προσηλωμένοι στην επίτευξη των ιερών στόχων του Ομίλου, παρά τις επαγγελματικές και οικογενειακές τους υποχρεώσεις..

Για εμάς τους νεότερους που διακονούμε τώρα στο έργο του Π.Χ.Ο.Ο.Ι. οι αείμνηστοι Μιχαήλ, Παναγιώτης και Μαρία υπήρξαν εν Χριστώ αδελφοί, δάσκαλοι, καθοδηγητές αλλά προπάντων άνθρωποι θυσιαστικής αγάπης.

Ευχόμαστε ο Θεός να αναπαύσει τις ψυχές τους με τους δικαίους και τους Αγίους.

Εκ του Π.Χ.Ο.Ο.Ι.

ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΑΠΟ 01/01/2020 ΕΩΣ 31/03/2020

Υπέρ σκοπών Ιεραποστολής από 01/01/2020 έως 31/03/2020	Ποσό
Αγγέλου Άννα	50,00
Αθανασοπούλου Α. Γεωργία	30,00
Αναγνωστοπούλου Βαρβάρα	50,00
Αντιπαρμάκη Χρυσάνθη	10,00
Ανώνυμοι	200,00
Ανώνυμος	5,00
Ανώνυμος	5,00
Ανώνυμος	5,00
Ανώνυμος	20,00
Ανώνυμος	50,00
Ανώνυμος	10,00
Ανώνυμος	4000,00
Ανώνυμος	50,00
Ανώνυμος	25,00
Ανώνυμος	30,00
Ανώνυμος	50,00
Ανώνυμος Ι.Μ.	30,00
Αραπάκη Αλεξάνδρα	20,00
Αρμάκα Δημητρούλα	10,00
Βερνίκου Άννα	10,00
Βίβιος Δημήτριος	5,00
Βότσικα Ουρανία	50,00
Γεροδήμου Βασιλική	10,00
Γιουλούμη Χάϊδω	10,00
Γκίνη Μαρίνα	60,00
Γρηγόριος Ιερομόναχος	100,00
Διαμαντή Ιωάννα	50,00
Διλίντα Ειρήνη	20,00
Δούβλης Αριστείδης	10,00
Δράκου Σταυρούλα	10,00
Ζαρωνάκη Αικατερίνα	20,00
Ζαχαρόπουλος Σίμος	10,00
Ι.Μ. Σίμωνος Πέτρας	100,00
Ιερόν Ησυχαστ. Παναγίας Γοργοεπηκόου	20,00
Ι. Ν. Κοιμήσεως Θεοτόκου Χρυσοσπ/σης	20,00
Καλεντέρη Αθηνά	10,00
Καλιαβά Μαρία	10,00
Καλογιάννη Ειρήνη	15,00
Καλούδη Κωνσταντίνα	25,00
Κατζηλιέρης Νικόλαος	15,00
Κατηφόρη Ελένη	20,00
Κατσαδούρης Παναγιώτης	30,00
Κατσίβαλης Ευστάθιος	10,00
Κατσίκης Χρήστος	40,00
Καψιμαλάκου Βασιλική	25,00
Κοκκίνη Αλεξάνδρα	500,00
Κοντοδήμου Κυράνα	55,00
Κοντοδήμου Φαίδρα	55,00
Κορίκης Νικόλαος	50,00
Κουτρουλάκη Μαγδαληνή	10,00
Κουτρούμπας Ηρακλής	10,00
Κουτσώνα Θεανώ	20,00
Κυριαζή Αθανασία	10,00
Κυριακοπούλου Ασημίνα	30,00
Λάτση Παναγιώτα	20,00
Λέκκου Ελένη	10,00
Λουκά Σταυρούλα	30,00
Λουμάκη Αλίκη	50,00
Μάτση Ελένη	5,00
Μάτση Μαριάνα	10,00
Μαχαλιώτου Μαρία	40,00
Μπόμπολα Σοφία	10,00
Μωραΐτου Μαρία	50,00
Νικολαΐδου Άννα	20,00
Νικολετοπούλου Παναγιώτα	20,00
Νικολοπούλου Σταυρούλα	20,00
Νίστας Γεώργιος	20,00
Νίττης Κυριάκος	30,00
Νούκα Μαρία	20,00
π. Αθανάσιος Αττάρτ	15,00
π. Αθανάσιος Πίττας	100,00
π. Βασίλειος Μπουσδέκης	50,00
π. Κωνσταντίνος Γκέλης	50,00
Παναγιωτοπούλου Αναστασία	100,00
Πανελ. Ένωση Φίλων των Πολυτέκνων	100,00
Παπαδάκη Σοφία	500,00
Παπαπαναγιώτου Κλεανθία	30,00
Πεδιαδίτη Αικατερίνα	10,00
Πέρρου Άννα	20,00
Πλιάκου Ζωή	30,00
Ριζογιάννη Ανθούσα	20,00
Σκορδά Μαρία	20,00
Στεργιούλη Ελισάβετ	20,00
Σωτηροπούλου Δήμητρα0	40,00
Τοτόμη Ελένη	5,00
Τριάντη Θεοδοσία	10,00
Τσαντίλης Κωνσταντίνος	10,00
Τσίγγας Νικόλαος	10,00
Τσίρης Βασίλειος & Μαρία	20,00
Τσολάκη Μαρία	30,00
Φαρδέλου Αικατερίνα	10,00
Χαρίτου Κωνσταντίνα	5,00
Χρόνης Χρήστος	150,00
Ψηλολιχνού Ελένη	50,00
Ψιλάκη Ειρήνη	20,00
Ψυχομάνη Γ. Παναγιώτα	50,00

Υπέρ Ανεγέρσεως Ι.Ναών 01/01/2020 έως 31/03/2020	Ποσό
Ανώνυμος	400,00

Υπέρ Ανεγέρσεως Ι.Ν. Μυρτιδιωτίσσης Ουγκάντας από 01/01/2020 έως 31/03/2020	Ποσό
Ανώνυμος	20,00
Ανώνυμος	10,00
Βασιλπάς Γεώργιος	20,00
Εστία Μητέρας	50,00
Ζώνας Μενέλαος	50,00
Καμπνάρη Αικατερίνη	50,00
Ματσαγγούρας Θεόδωρος	50,00
Μέλη Σωματείου «Απ. Παύλου»	30,00
Νικολάου Νικόλαος	100,00
Παπαχρήστου Αθανάσιος	20,00
Ράπτη Μίνα	20,00

Εις Μνήμην από 01/01/2020 έως 31/03/2020	Ποσό
Γαλανοπούλου Βασιλική εις μνήμην Χριστίνης Γαλανοπούλου	50,00
Δασκαλάκη Ελένη εις μνήμην Ελισσάβετ & Γεωργίου	50,00
Καραχάλιου Αλεξάνδρα εις μνήμην συγγενών	100,00
Νικολετοπούλου Παναγιώτα εις μνήμην Πέτρου & Στεφανίας	20,00
Ράπτης Δημήτριος εις μνήμην Δημητρίου Γεωργούλα	50,00
Τσέλου Μαρία εις μνήμην Αντωνίου	150,00

Συνδρομές Μελών Π.Χ.Ο.Ο.Ι. από 01/01/2020 έως 31/03/2020	560,00

- **Μήνυμα του Πνευματικού πατρός του Π.Χ.Ο.Ο.Ι.**
  «Η αύρα του Παναγίου Πνεύματος» 3
- **Επίκαιροι Ιεραποστολικοί Στοχασμοί**
  Αφρική και Κορονοϊός 5
  Η φωνή της Αφρικής στην πανδημία του κορονοϊού
  1) Συνέντευξη Μητροπολίτη Γέροντος Ναϊρόμπι κ. Μακαρίου, στη δημοσιογράφο Μαρία Γιαχνάκη 6
  2) Συνέντευξη Μητροπολίτη Καμερούν κ. Γρηγορίου: «Η πίστη μας δεν μπαίνει στο μικροσκόπιο» 11
  3) Συνέντευξη Μητροπολίτη Κινσάσας κ. Νικηφόρου: «Σύγχρονος διωγμός εναντίον της Πίστεώς μας» 15
  4) Συνέντευξη Επισκόπου Τολιάρας & Νοτίου Μαδαγασκάρης κ. Προδρόμου: «Η φωνή της Ιεραποστολής για τη Θεία Κοινωνία» 18
- **Ανοιχτό παράθυρο στην Ορθόδοξη Ιεραποστολή στην Ιερά Μητρόπολη Κανάγκας**
  Ανοικοδόμηση του πρώτου Μοναστηριού στην Κανάγκα της Αφρικής 20
- **Ιεραποστολικές Εμπειρίες**
  Κωδικός Τσάντας 577 22
- **Άνοιγμα Νεανικής Καρδιάς**
  Ένας σύγχρονος ιεραπόστολος στην πνευματική έρημο των ΗΠΑ
  Γέροντας Εφραίμ Φιλοθεΐτης 24
- **Νέα από τα Ιεραποστολικά Μέτωπα**
  Λιτανεία στην καρδιά της Αφρικής για απαλλαγή από τον Κορονοϊό 26
  Χειροτονία νέου διακόνου στην Ιερά Μητρόπολη Κινσάσας 26
  Ο π. Χαρίτων στη Γκόμα του Κονγκό κοπιάζει ιεραποστολικά 27
  Θεμέλιος λίθος για τον Ναό Κοιμήσεως της Θεοτόκου στο Jeonju 28
  Θεμελίωση Ναού στην Κανάγκα αφιερωμένο στον Άγιο Παΐσιο 30
  Διανομή βοήθειας στη Μητρόπολη Κανάγκας 31
  Δημοτικό Σχολείο στο Κρου Μπέι στη Σιέρρα Λεόνε 32
  Όταν ένας Ορθόδοξος ναός στην Κορέα γίνεται τουριστικός προορισμός 33
- **Εξόδιοι λόγοι - Κοιμηθέντες**
  Επικήδειος λόγος στην Παρασκευή Παυλάκου 34
  Επικήδειος λόγος στον Παναγιώτη Χατζηδαλά 36
  Εκδημία εκλεκτών συνεργατών του Π.Χ.Ο.Ο.Ι. 37
- **Δωρεές φίλων και συνεργατών** 38

ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ ΤΡΥΓΩΝΟΣ 3 (ΑΝΩ ΚΥΨΕΛΗ)

ΚΑΙ ΤΩΡΑ Ο ΟΜΙΛΟΣ ΜΑΣ
ΣΤΟ ΔΙΑΔΙΚΤΥΟ (INTERNET)

www.ierapostoli.gr

Το E-mail της Ιεραποστολής είναι:
mail.ierapostoli@gmail.com

ΠΛΗΡΩΜΕΝΟ ΤΕΛΟΣ
Ταχ. Γραφείο ΚΕΜΠΑ ΑΘΗΝΑΣ 13
Αριθμός Άδειας

PRESS POST X+7 PRESS POST

ΕΛΤΑ Hellenic Post

Κωδικός: 01-3914

ΕΠΙΣΤΡΕΦΟΜΕΝΑ: Οδός Τρυγόνος 3 (Ανω Κυψέλη) 113 64 Αθήνα

ΠΡΟΣΟΧΗ! Σε περίπτωση αλλαγής διευθύνσεως παρακαλούμε να μας πληροφορήσετε για τη νέα διεύθυνσή σας.

ΣΤΕΙΛΕ ΚΑΙ ΕΣΥ ΟΝΟΜΑΤΕΠΩΝΥΜΟ ΚΑΙ ΠΛΗΡΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΝΕΟΥ ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΥ ΠΟΥ ΘΑ ΛΑΜΒΑΝΕΙ ΤΟΝ «ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟ ΤΑΧΥΔΡΟΜΟ» ΔΩΡΕΑΝ.

ΤΑ ΟΝΟΜΑΤΑ ΤΩΝ ΔΩΡΗΤΩΝ ΑΝΑΡΤΩΝΤΑΙ ΣΤΗΝ ΙΣΤΟΣΕΛΙΔΑ ΤΟΥ ΟΜΙΛΟΥ ΜΑΣ WWW.IERAPOSTOLI.GR

Τα μαθηματικά της ζωής

Γνώση + Εγώ = **Έπαρση**
Γνώση – Εγώ = **Σοφία**

Ομορφιά + Εγώ = **Ναρκισσισμός**
Ομορφιά – Εγώ = **Απλότητα**

Εξουσία + Εγώ = **Αλαζονεία**
Εξουσία – Εγώ = **Ηγεσία**

Αλήθεια + Εγώ = **Επικινδυνότητα**
Αλήθεια – Εγώ = **Φώτιση**

Θάρρος + Εγώ = **Θράσσος**
Θάρρος – Εγώ = **Ελευθερία**

Αγάπη + Εγώ = **Εκμετάλλευση**
Αγάπη – Εγώ = **Αγάπη**